

ת"פ 3888/10/14 - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נגד ארז אשכנזי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 3888-10-14 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' אשכנזי
לפני כבוד השופטת יעל פרדלסקי

בעניין: פרקליטות מחוז תל אביב פלילי

המאשימה

נגד

ארז אשכנזי

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד דניאל שחף

ב"כ הנאשם - עו"ד רשף

הנאשם - בעצמו

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של גניבה בידי עובד (ריבוי עבירות), עבירה לפי סעיף 391 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") וזיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר (ריבוי עבירות), עבירה לפי סעיף 418 סיפא לחוק העונשין.

2. בעובדות כתב האישום נטען כי חברת א.פ.ל. בע"מ הינה חברה העוסקת בייצור, ייבוא ושיווק מערכות פליטה, רדיאטורים, עבודות מתכת/נירוסטה וחלפים. המפעל ומרכזת הלוגיסטי של החברה נמצא ברחוב יוחנן הסנדלר 9 בבת ים (להלן: "**החברה**"). הנאשם עבד בחברה החל מחודש יולי 2004 ועד לחודש מרץ 2012 בתפקיד סוכן מכירות. במסגרת תפקידו היה על הנאשם לקבל הזמנות מלקוחות החברה, להגישן למנהל המחסן במפעל החברה (להלן: "**המחסן**"), לקבל ממנו את הסחורה עבור הלקוחות ולמוסרה לידיהם, כאשר את התמורה שקיבל הנאשם מלקוחות החברה בגין הסחורה היה עליו להעביר לידי חברה.

בתקופה הרלוונטית לכתב האישום (להלן: "**התקופה הרלבנטית**") היה מוסך "היוזמים" אחד מלקוחות החברה. עובר ליום 31.7.11, הגיע הנאשם למחסן ונטל פריטים בשווי כולל של 784 ₪, בטענה כי קיבל הזמנה ממוסך יזמים. תחת העברת הפריטים הנ"ל למוסך היוזמים נטלם הנאשם בכוונה לשלול אותם מהחברה שלילת קבע.

בנוסף נטען בכתב האישום, כי ביום 25.11.11 בשעה 07:30 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם למחסן ונטל ללא רשות

עמוד 1

או הסכמת החברה את הפריטים הבאים: 2 יחידות אגוז ספורט מדגם "דרגון", 2 יחידות ממיר לרכב מסוג מזדה לנטיס, 3 יחידות בלם בשווי כולל של 3,900 ₪ (להלן: "**פריטים 1**"), במטרה לשלול אותם שלילת קבע. ביום 16.12.11 בשעה 07:30 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם למחסן ונטל ללא רשות או הסכמת החברה את הפריטים הבאים: 3 יחידות ממיר לרכב מסוג סוזוקי בלנו, ממיר לרכב מסוג פיאט פונטו, ממיר לרכב מסוג מזדה לנטיס וממיר לרכב מסוג רנו בשווי כולל של 6,250 ש"ח (להלן: "**פריטים 2**"), במטרה לשלול אותם שלילת קבע.

ביום 29.2.12 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם למחסן ונטל ללא רשות או הסכמת החברה מצנן (להלן: "**רדיאטור**"), במטרה לשלול אותו שלילת קבע. סמוך לאחר מכן, מכר הנאשם את הרדיאטור למר ניקולאי זודין בתמורה לקבלת 600 ₪ במזומן ותחת להעבירם לקופת החברה נטלם לכיסו.

עוד נטען בכתב האישום כי בתקופה הרלוונטית היה מוסך "האחים גוילי" (להלן: "**מוסך גוילי**") אחד מלקוחות החברה אשר עבדו מול הנאשם. עובר לחודש מרץ 2012, במספר מועדים, נטל הנאשם מהמחסן, ללא רשות או הסכמת החברה ובטענה כי קיבל הזמנה ממוסך גוילי את פריטים הבאים: מצנן לרכב מסוג שברולט קוואליר אוטומט בשווי 444 ₪, מצנן לרכב בשווי 517 ₪, מצנן לרכב מסוג ריאו דיזל ו-ד.ב לרכב מיצובישי פאג'רו בשווי 665 ₪, מצנן לרכב מסוג טויוטה אונסיס אוטומט בשווי 600 ₪, 3 יחידות דוד אחורי ומצנן לרכב מזדה בשווי 938 ₪ ו-2 יחידות מצנן לרכב מסוג פיאט פונטו ורנו ברלינגו בשווי 663 ₪ (להלן: "**מוצרים**"). הנאשם נטל 6 חשבונות מס לטובת מוסך גוילי (להלן: "**חשבונות מס 1**"). בעת מסירת המוצרים למוסך גוילי, היה על אחד מבעלי מוסך גוילי או מעובדיה לאשר בחתימתו על גבי חשבונית מס 1 כי המוצרים התקבלו אצלו. תחת העברת המוצרים למוסך גוילי, נטל הנאשם את המוצרים בכוונה לשלול את המוצרים מהחברה שלילת קבע וחתם בעצמו על גבי חשבונות מס 1 בשם מוסך גוילי ללא סמכות כדין באופן העשוי להיחזות כאילו אחד מבעלי המוסך או עובדיו חתם עליהן. בהמשך, העביר הנאשם את חשבונות מס 1 לחברה.

בנוסף נטען, כי בתקופה הרלוונטית, היה מוסך "נאסר עקליק חלקי חילוף" (להלן: "**מוסך נאסר**") אחד מלקוחות החברה אשר עבדו מול הנאשם. עובר לחודש פברואר 2012, במספר מועדים שונים, הנאשם נטל מהמחסן בטענה כי קיבל הזמנה ממוסך נאסר את החלפים הבאים: דוד אחורי לרכב פיאט בשווי 625 ₪, דוד אחורי לרכב אופל, לאנוס וסוזוקי בסך 507 ₪, דוד אחורי/קדמי לרכב דייהו וסובארו בסך 469 ₪ (להלן: "**החלפים**"). הנאשם נטל 3 חשבונות מס לטובת מוסך נאסר (להלן: "**חשבונות מס 2**"). בעת מסירת החלפים למוסך נאסר היה על אחד מבעלי מוסך נאסר או עובדיו לאשר בחתימתו על גבי חשבונית המס כי החלפים התקבלו אצלו. תחת העברת הפריטים למוסך נאסר, נטל הנאשם את החלפים בכוונה לשלול אותם מהחברה שלילת קבע וכן חתם על חשבונות מס 2 בשם מוסך נאסר, באופן העשוי להיחזות כאילו אחד מבעלי מוסך נאסר או עובדיה חתם עליהן ומסרן לחברה.

בסיום פרק העובדות בכתב האישום טענה המאשימה כי במעשיו המתוארים בכתב האישום, גנב הנאשם ממעבידו, במספר הזדמנויות שונות, נכסים בשווי כולל של 16,962 ₪ וזייף חשבונות מס של החברה, בכוונה לקבל את הפריטים והמוצרים לידיה.

3. הנאשם כפר במיוחס לו בכתב האישום. בתשובה לכתב האישום הודה ב"כ הנאשם כי בתקופה הרלבנטית היה הנאשם סוכן מכירות של החברה וטען כי הנאשם לא גנב מהחברה ולא זייף חשבונות של החברה בכוונה לקבל את הפריטים והמוצרים לידיה. עוד השיב כי מוסך היוזמים לא היה אחד מלקוחות החברה איתם עבד הנאשם ומהם קיבל הזמנות ושהנאשם לא גנב את הפריטים בשווי כולל של 784 ₪, בטענה כי קיבל הזמנה ממוסך יזמים. כן השיב ב"כ הנאשם, כי הנאשם לא נטל את פריטים 1 ופריטים 2 מהמחסן במועדים 25.11.11

ו-16.12.11 על מנת לשלול אותם שלילת קבע ושהפריטים 1 ו-2 סופקו ללקוחות בהתאם להזמנתם. בנוסף, טען כי במועד 29.2.12 נטל הנאשם את הרדיאטור ברשותו ובידיעתו של יאיר מנהל המחסן (להלן: "יאיר") אשר הורה לנאשם למסור את הרדיאטור ליצחק חג'בי (להלן: "איציק") אשר סגר את עסקו במוסך ח.י נצר סירני ואשר בתקופה הרלבנטית עבד מביתו. איציק שלח את מר ניקולאי זודין על מנת שיקבל את הרדיאטור מידי הנאשם ויעבירו אליו כשאת התמורה בגין הרדיאטור קיבל הנאשם על פי הוראתו של יאיר והתמורה הועברה לידי יאיר.

כל המוצרים סופקו למוסך גילי אשר היה מלקוחות החברה בהתאם להזמנת מוסך גילי והנאשם חתם על חשבוניות מס 1 בהסכמת הלקוח. בנוסף השיב ב"כ הנאשם כי מוסך נאסר היה לקוח של החברה והחלפים סופקו למוסך נאסר בהתאם להזמנת הלקוח.

4. בפתח דיון ההוכחות הראשון הודיעה ב"כ המאשימה כי אין בכוונתה להוכיח את סעיף 4 לעובדות כתב האישום, דהיינו כי הנאשם עובר ליום 31.7.11 גנב פריטים מהמחסן בשווי 784 ₪ בטענה כי קיבל הזמנות ממוסך היוזמים.

5. בסיכומיה, טענה המאשימה כי הוכיחה מעבר לכל ספק כי הנאשם ביצע את המיוחס לו בכתב האישום, למעט ביצוע עבירה של גניבה בידי עובד העולה מסעיפים 8-11 לכתב האישום (עמ' 17 לסיכומיה), דהיינו, למוצרים שנטען בכתב האישום כי הנאשם גנב מהחברה בטענה כי קיבל לגביהן הזמנות ממוסך גילי.

בתמצית אציין כי המאשימה בסיכומיה טענה כי יש להאמין לעדי התביעה כשהסתירות בעדות יאיר ובעדות נאסר עליק אינן סתירות מהותיות וראיות המאשימה משלימות ומחזקות זו את זו. בנוסף טענה כי גרסאותיו השקריות והכבושות של הנאשם מחזקות את ראיות המאשימה.

ההגנה טענה בסיכומיה כי המאשימה לא הוכיחה מעבר לכל ספק כי הנאשם ביצע את המיוחס לו בכתב האישום ויש לזכותו. בתמצית אציין כי ההגנה טענה כי עדי התביעה שלמה רומנו, שי רומנו ויאיר סותרים עצמם ומשקרים בנקודות מהותיות ביותר. עוד טענה, כי המאשימה לא זימנה לעדות עדים מרכזיים אשר הוזכרו בעדויות יאיר, שלמה רומנו ושי רומנו ושיש להם חלק בלתי מבוטל מבירור האמת דוגמת, יפים, מנהלת החשבונות של החברה, רואה החשבון של החברה וסוכנים ועובדים בחברה. כן טענה למחדלי חקירה רבים ומשמעותיים שפגעו ביכולת הנאשם להתגונן וכן לשיבוש הליכי חקירה.

6. האם הוכיחה המאשימה מעבר לכל ספק כי במועדים 25.11.11 ו-16.12.11 הגיע הנאשם למחסן בשעה 07:30 או בסמוך לכך וגנב פריטים 1 ופריטים 2 מהחברה?

א. מתשובת הנאשם לכתב האישום ומסיכומי ההגנה עולה כי אין מחלוקת כי הנאשם אשר עבד בתקופה הרלבנטית כסוכן מכירות בחברה הגיע במועדים 25.11.11 ו-16.12.12 בשעה 07:30 או בסמוך לכך למחסן ונטל את הפריטים 1 ואת הפריטים 2. לטענת הנאשם, לא גנב את פריטים 1 ופריטים 2 ומדובר בפריטים שנטל מהמחסן ואשר סופקו ללקוחות החברה על פי הזמנתם. אין להאמין ליאיר, שלמה ושי רומנו אשר שיקרו בעדותם ואשר עדויותיהם סותרות זו לזו, וכן אין ליתן משקל לחשבוניות ששוחזרו (ת/15 ו-ת/17). בנוסף, טענה ההגנה כי העובדה שעל אף טענת שלמה רומנו כי גילה את מעשיו של הנאשם באמצע חודש דצמבר 2011 ועל אף שהבדיקה שנעשתה ע"י החברה על מעשיו של הנאשם לא ארכה למעלה

מ-10 ימים, הנאשם המשיך לעבוד בחברה ללא פיקוח, עד לשכירת חוקר פרטי לאחר חודשיים ויש בכך כדי לחזק את טענת הנאשם שלא גנב דבר מהחברה בה עבד.

ב. סקירת ראיות רלוונטיות להכרעה:

עדות עד תביעה מר שלמה רומנו: (להלן: "שלמה")

העד אשר בתקופה הרלבנטית ובעת מתן עדותו היה הבעלים והמנכ"ל של החברה, העיד כי עבודתו בחברה התמקדה בניהול ובכספים כשתחתיו עבדו ועובדים מנהלי מחסן וסמנכ"לים. עוד העיד, כי הנאשם עבד בחברה משנת 2004, בחברה עבדו 4 סוכני מכירות ותאר את הנאשם כסוכן מבריק שביצע מכירות יפות ועבד בצורה יפה. תפקידו של סוכן מכירות בחברה לגייס לקוחות חדשים, לדאוג לקבלת הזמנות, לקבל את המוצרים שהוזמנו מהמחסן דרך יאיר, לחלק אותם ללקוחות, לגבות כספים מהלקוחות ולהעבירם ליאיר שדואג להעביר את הכספים שנתקבלו להנהלת החשבונות.

בנוסף העיד כי ביום ששי 16.12.11 הסתכל בביתו במצלמות האבטחה המותקנות בחברה (להלן: "המצלמות"), על מנת לבדוק שעובדי יצור של המפעל אשר מתחילים לעבוד בשעה 07:00 התייצבו לעבודה. בשעה 07:20 לערך הבחין במצלמות בנאשם מגיע למחסן. הדבר משך את תשומת ליבו שכן את המחסן בבוקר פותח עובד בשם יפים, כשהנאשם לא היה אמור להגיע למחסן בשעה מוקדמת, שכן מתחילים לעבוד במחסן בשעה 08:00. העד עקב אחר הנאשם במצלמות והבחין כי רכבו של הנאשם נמצא בחניה בשטח של החברה (להלן: "החניה") וזאת על אף שיש הוראה שלא מכניסים רכבים לחניה לצורך העמסת סחורה לפני השעה 08:00, השעה בה מגיע יאיר לעבודה. עוד העיד, כי בעת שצפה במצלמות ראה את הנאשם מוציא סחורה מהמחסן על מנת להעמיסה ברכבו וכן ראה את הנאשם מוציא את רכבו מהחניה לפני שיאיר יגיע לעבודה. התנהגות הנאשם משכה את תשומת ליבו והוא החליט לבדוק רטרואקטיבית במצלמות וראה כי גם ביום ששי 25.11.11 הנאשם הוציא סחורה מהמחסן והעמיסה לרכבו. העד הסביר כי יום 25.11.11 הינו המועד הנוסף שמצא במצלמות צילומים של הנאשם ביום ששי, שכן צילומים במצלמות נשמרו בתקופה הרלבנטית כשבועיים. עוד העיד, כי העביר את הצילומים שראה במצלמות לטלפון הנייד שלו וממנו למחשב. כן העיד כי הסרטונים בדיסק (ת/2) והתמונות שהופקו מהדיסק (ת/1 ו-ת/3) הם הצילומים שראה במצלמות ועליהם העיד. מאחר והעד לא יכול היה לזהות את הסחורה שצפה במצלמות אשר נלקחה ע"י הנאשם שכן אינו עוסק במק"טים וכיצ"ב, פנה ליאיר שיזהה את הסחורה ויבדוק אם הפריטים תואמים את ההזמנות של הנאשם במועדים הנ"ל. בדיקה של יאיר העלתה שלאחר שהנאשם יצא עם הרכב מהחניה, הוא הביא למחסנאי הזמנות של סחורות מלקוחות שאינם קשורים לסחורה שמצולמת במצלמות ושאינן לפריטים אותם לקח הנאשם כפי שנצפה במצלמות (ת/1 ו-ת/3) תיעוד דוגמת חשבוניות. לאור הצילומים שראה, נתן העד הוראה שלא לפתוח את דלתות המחסן לפני השעה 08:00, שעת הגעתו של יאיר לעבודה, ונתן הוראה ליאיר ולהנהלת החשבונות של החברה לבדוק בצורה יסודית את כל מערכת החשבונות של הנאשם מול הלקוחות. בדיקתם העלתה כי פריטים 1 ופריטים 2 שראה העד במצלמות כי הנאשם לקח ביום 25.11.11 וביום 16.12.11 לא נמצא לגביהם כל תיעוד כי הוצאו מהמחסן. כן התברר לעד כי הרבה לקוחות טוענים שלא קיבלו סחורה עליה חויבו בחשבוניות.

לאור חשדו של העד בנאשם לאחר שקיבל את הממצאים של הנהלת החשבונות ויאיר, שכר העד משרד חקירות לצורך מעקב אחר הנאשם. בתמונות ובסרטון שצולמו ע"י חוקרי משרד החקירות (ת/2)(ת/4)(ת/5), הבחין העד בנאשם מגיע עם מוצרים למוסך שלא נמנה על לקוחות החברה וכן ראה את הנאשם מוכר רדיאטור לאדם

ברחוב(ת/5). כשלאחר בדיקה הסתבר שמכירת הרדיאטור נעדרת כל תיעוד חשבונאי.

בנסיבות אלו החליט העד להזמין את הנאשם לשימוע (ת/6). בשימוע שנערך לנאשם, הוצגה לנאשם השתלשלות האירועים וניתנה לו הזדמנות להסביר את מעשיו. הנאשם התחמק וסרב לדבר, לפיכך הוחלט לתת לו מכתב פיטורים ולפנות למשטרה. לנאשם שולמו תשלומים שונים למעט תשלום פיצויים, לנוכח מעילתו והוחלט כי כספי הפיצויים של הנאשם ישמרו בשלב זה בקופת פיצויים. עוד העיד שבחברה הצטערו מאד לגלות את מעשי הנאשם שכן הנאשם רכש את אמונם. כן העיד כי שמע מבנו ומיאיר שיש כלשונו: "חשדות קטנות" נגד הנאשם ושבנו ויאיר דיברו עם הנאשם והנאשם הכחיש בפניהם את החשדות כנגדו, והוסיף: "וכל הזמן שלא היו הוכחות ממש לא רצינו להאמין שדברים כאלה יכולים לקרות" (עמ' 11 לפרוטוקול שורות 6-7).

בחקירה נגדית השיב כי הבדיקות המקיפות שערכו יאיר ומנהלת החשבונות לבקשתו בעקבות הצילומים שראה במצלמות, נמשכו 10 ימים ולאחריהן וידא כי לנאשם לא תהיה גישה חופשית למחסן. עוד השיב כי אינו יכול להמציא להגנה את ההזמנות של הנאשם מהמועדים בהם ראה את הנאשם במצלמות ויכול להמציא חשבונות, תעודות משלוח ואת רשימת הסחורה שהוציא הנאשם מהמחסן. כן השיב כי לא ניתן לראות במצלמות את הרכב של הנאשם כשהוא יוצא מהחנייה אל מחוץ למפעל וששמר בטלפון הנייד שלו את הצילומים בהם נראה הנאשם במצלמות ושהעביר את כל הצילומים הנ"ל למשטרה.

ביחס למסמך נ/2 - מסמך שהמציא לעיון ההגנה בהמשך להחלטת בית המשפט להמצאת דו"ח ספירת מלאי של החברה מתאריך 31.12.11, העיד כי מדובר במסמך שעניינו ספירה פיזית של המלאי המפרט יתרות מלאי במחשב וספירה פיזית של הסחורה במחסן ולא המציא את ספירת המלאי הממוחשבת ולא את דוח המלאי הסופי, מאחר ולא נתבקש להביאם.

ת/2-דיסק:

מצפיה בדיסק עולה כי הוא מכיל קבצי תמונות ו-3 סרטונים, שניים מיום 16.12.11 ואחד מיום 29.2.12 וכן קבצי תמונות מיום 25.11.11 (ת/1), מיום 16.12.11 (ת/3) וקבצי תמונות מיום 29.2.12 (ת/4, ת/5).

בסרטון מיום 16.12.11 שצולם במצלמה מס' 4, נראה הנאשם בשעה 07:19 מסתובב בחדר, פותח דלת נעולה של חדר נוסף ומדליק אור. הנאשם נצפה מסתובב ולוקח סחורה מהחדר הסמוך למשרד כשהסרטון מסתיים בשעה 07:37. בסרטון מיום 16.12.11 אשר צולם במצלמה מס' 1, נראה הנאשם בשעה 07:27 ליד רכב מסחרי בצבע לבן, אשר חנה בסמוך למבנה ממנו יצא הנאשם. בהמשך, נצפה הנאשם פותח וסוגר את דלת הרכב. בשעה 07:30 נצפה הנאשם נכנס לרכב ונוסע אחורנית כשמחסום נפתח בשעה 07:36. בהמשך, קופץ הסרטון לשעה 07:54 ומסתיים.

בתמונות ת/1 נצפה הנאשם כשהוא סוחב פריטים שונים ביום 25.11.11 בין השעות 07:29 ל-07:37 וכן ישנה תמונה שהנאשם הולך לכיוון רכב מסחרי לבן שחנה. בתמונות ת/3 נצפה הנאשם בין השעות 07:19 ל-07:28 כשהוא מחזיק פריטים שונים אותם אסף. בנוסף נצפה בחנייה רכב מסחרי בצבע לבן כשדלתות הרכב סגורות, כשבשעה 07:30 נצפה הרכב המסחרי כשדלתו פתוחה.

עדות עד תביעה יאיר:

עמוד 5

העד העיד כי הוא עובד בחברה כמנהל המחסן והוא אחראי על סוכנים, נהגים ומחסנאים בחברה וכן על קבלה והוצאת סחורה. הוא וצוותו מגיעים לעבודה בכל בוקר בשעה 08:00 כשיפים המחסנאי פותח את המפעל לעובדי המפעל כבר בשעה 07:00. באשר לעבודת סוכני המכירות, העיד כי הסוכנים המחולקים לאזורים, מתקשרים ללקוחות החברה לצורך קבלת הזמנות או שהלקוחות מתקשרים למשרד ומזמינים סחורה. כל ההזמנות מתקבלות בטלפון, בפקס או באמצעות המייל והן נרשמות על דף טיוטה של כל סוכן בהתאם לאזור החלוקה שלו. בהמשך, מרכזים את הסחורה שהוזמנה עבור כל סוכן. בסמוך לשעה 10:00, מורידים את הסחורות שהוזמנו מהמחסנים והסוכנים והנהגים בודקים שהסחורה שהוזמנה התקבלה. מסמנים **V** על דף ההזמנה ודף ההזמנה חוזר אליו, או לשי רומנו הסמנכ"ל (להלן: "שי") או לפקידה שהייתה בתקופה הרלבנטית בחופשת לידה וזאת לצורך הנפקת חשבונית. בהמשך, הסוכנים והנהגים מעמיסים את הסחורה לרכבים ומחלקים את הסחורה ללקוחות, כשבימי ששי העד הוא היחיד שמנפיק חשבוניות שכן שי והפקידה לא עובדים ביום ששי.

עוד העיד כי הוא עובד יחד עם הנאשם כ-8 שנים. בשנה או בשנתיים האחרונות לעבודת הנאשם, טענו לקוחות שלא קיבלו סחורה עליה שילמו. בבדיקה שערך התגלו אי סדרים בעבודת הנאשם ואי התאמה בין חשבוניות לבין סחורה שקיבלו לקוחות. הנאשם הזמין סחורה עבור לקוחות שסמכו עליו, החשבוניות הונפקו ללקוחות אולם הנאשם מכר את הסחורה לאחרים וקיבל תמורתם תשלום. מאחר ולא קיבל מהנאשם הסברים משכנעים על אי הסדרים, דיווח לשי. שי אמר לו שיטפל בכך כשלמיטב ידיעתו, שי דיבר עם הנאשם על אי הסדרים. לאחר תקופה קצרה, שי עדכן אותו על שינוי בנוהלי החברה באופן שבשעה 08:00, שעת הגעתו לעבודה, יגיעו לעבודה סוכנים, מחסנאים ונהגים.

כן העיד כי בחודש דצמבר 2011 בעת שביצע ספירת מלאי עם יפים המחסנאי, התגלו חוסרים בפריטים מסוימים כשבין היתר הבחין שחסר ממיר של "רנו אקספרס" (להלן: "הפריט"). לאחר שהעד בדק במחשב והפריט לא הופיע כפריט שנמכר, פנה לשי ושאל את שי אם לקח את הממיר הנ"ל ללא ידיעתו. שי השיב בשלילה ואמר לו לעלות למשרדו. שם הראה לו שי סרטונים שצולמו במצלמות האבטחה ותמונות (1/ת)(3/ת). העד זיהה בתמונות ששי הראה לו את הנאשם לוקח את הפריט וכן הבחין בנאשם לוקח סחורה שאותה זיהה כחסרה במלאי ולא היו לגביה חשבוניות ותעודות משלוח.

לאחר השיחה עם שי ולבקשתו של שי, הנפיק מהמחשב מסמך המציין את הפריטים החסרים במלאי שכותרתו "יציאה כללית מס 972" (13/ת). העד סימן במהלך עדותו על גבי 13/ת את הסימן **V** לצד פריטים שזיהה בתמונות (1/ת ו-3/ת) שנלקחו ע"י הנאשם כחסרים במלאי ומדובר בפריטים 1 ובפריטים 2. עוד העיד שאת הפריטים 1 ופריטים 2 זיהה בתמונות, למעט ממיר "רנו 19" שאותו לא סימן כי הוא דומה לממיר "רנו אקספרס" ואינו בטוח בזיהוי שלו. כן העיד, כי לבקשת שי בדק במחשב, דפדף בחשבוניות, בתעודות משלוח ובפנקסי תעודות משלוח ידניות הנושאים את התאריכים שצולמו במצלמות האבטחה וכן יום קודם ויום יומיים לאחר המועדים הנ"ל ולא מצא תיעוד למכירת הפריטים החסרים ב-13/ת. לבקשתו, נעשתה בדיקה נוספת ע"י מנהלת חשבונות וגם היא לא מצאה תיעוד למכירת הפריטים 1 ו-2. העד ציין שב-13/ת מצויים פריטים נוספים שחסרו ולא נמצאו במחסן ושאינו לגביהם תיעוד כי נמכרו. בנוסף העיד כי בשעות העבודה 08:00-17:00 הנאשם היה מעמיס בעצמו לרכבו סחורה שהוזמנה מראש והיו לגביה הזמנות. לנאשם היה מפתח של משרדו של העד והנאשם בידיעתו היה מגיע לפני השעה 08:00, השעה שבה העד מגיע לעבודה, כשהמחסנאי יפים היה פותח לנאשם את תריס הגלילה של הכניסה למשרד של העד. בעוד יפים היה עולה לעבוד במקום עבודתו, הנאשם שהה במחסן ובמשרד בקומת הקרקע, עד להגעתו של העד וזה היה מוסכם ומקובל עליו ועל שי, לאור

האמון שנתנו בנאשם. הנאשם ניצל את האמון שנתנו לו ונכנס מחוץ לשעות העבודה עם הרכב ביום ששי לחניה ולמשרדו של העד ולמחסן הנמצא בקומת הקרקע, כשלא היו במחסן או במשרד אנשים נוספים, שכן ביום ששי עובד צוות מצומצם. עוד העיד שיפים אינו עובד בקומת הקרקע והנאשם העמיס את הפריטים 1 ו-2 ברכבו, הוציא את הרכב מחוץ לחניה על מנת שכאשר העד יגיע, הוא יראה את הרכב של הנאשם מחוץ למפעל ולא יחשוד בכלום.

ביחס לאסופת חשבוניות (ת/15) העיד כי מדובר בחשבוניות משוחזרות מיום 25.11.11 אשר שוחזרו לבקשתו של שי ואשר הונפקו על ידו ביום 25.11.11. הפריטים 1 שנלקחו ע"י הנאשם במועד 25.11.11, כעולה מהתמונות (ת/1) יצאו מהמחסן ללא ידיעתו ואינם מופיעים בחשבוניות (ת/15) ואין עליהם תיעוד ומדובר בכל החשבוניות שהפיק ביום 25.11.11 שכן הוא היחיד שמפיק חשבוניות ביום ששי.

ביחס לאסופת החשבוניות (ת/17) העיד כי מדובר בחשבוניות משוחזרות מיום ששי 16.12.11, אשר שוחזרו לבקשת שי ואשר הונפקו על ידו ביום 16.12.11 ושהפריטים 2 שנלקחו ע"י הנאשם במועד 16.12.11, כעולה מהתמונות (ת/3) אינם מופיעים בחשבוניות ת/17 ומדובר בכל החשבוניות שהפיק באותו יום.

בחקירתו הנגדית השיב כי בתקופה הרלבנטית עבדו עם יפים 2 מחסנאים שהיו מגיעים לעבודה בין השעות 07:00-07:30, ביום ששי רק יפים עבד וכן בימי ששי עבד סוכן אחד.

עוד השיב כי שומרים את דף ההזמנות למעקב למשך יום יומיים ולאחר מכן זורקים אותו שכן סחורה שאינה תואמת מתגלית ע"י הלקוחות עד יומיים לאחר שקיבלו אותה. כל ההזמנות שנרשמו בדפים נרשמות במחשב. היקף המכירות של החברה במזומן נמוך, כשהסוכנים מעבירים ישירות את הכסף במזומן שקיבלו ואת הקבלות הידניות להנהלת חשבונות. בנוסף השיב שהוא הוציא רצף של חשבוניות משוחזרות (ת/15 ו-ת/17) כשביום ממוצע, העריך שמפיק כ-50 חשבוניות ותעודות משלוח בכמות פחותה מהחשבוניות.

ביחס לדיסק (ת/2) העיד כי ראה סרטונים ותמונות נוספות בהם נראה הנאשם מחביא דברים ברכב שלו.

ביחס ל-נ/2 העיד כי הוא ויפים עושים ספירת מלאי בין סוף חודש נובמבר עד תחילת חודש דצמבר כל שנה והבדיקה נמשכת לפחות שבועיים, כשלעיתים עושים בדיקה מדגמית. בנוסף הסביר כי ספירת מלאי מתבצעת ע"י כך שמנהלת החשבונות מוציאה דו"ח לפי חתך של "משפחות של פריטים" המראה את יתרת המלאי הנוכחית. העד עובר עליה ומעביר ליפים שסופר בפועל את הפריטים. בהמשך, סימנו V היכן שיש התאמה בין מלאי המחשב לספירה הפיסית. ישנם פריטים שלא תואמים כפי שניתן לראות ב-נ/2. כן העיד כי יש פריטים שעל אף שידע שהיה חוסר בהם, סימן אותם ב-V, שכן המסמך נ/2 אינו המסמך הסופי. כך לדוגמה, הממיר של רנו אקספרס מופיע ב-V בספירה הידנית וזאת משום ראה אותו בעבר והופיע כך גם בספירה הממוחשבת, ופנה לשי לבדוק אם שי מכר אותו עם מק"ט אחר בטעות, כשלבקשת שי ביצע את ת/13. המסמך הסופי שהינו ממוחשב נקרא "עדכון מלאי" והוא אמור כלשונו: "להיות המראה של מה שיש במחשב מול הפריטים שיש בפועל על המדפים" (עמ' 212 לפרוטוקול שורות 4-5).

ת/14- עימות בין הנאשם ליאיר מיום 16.5.12:

בת/14 השיב יאיר כי הוצאת סחורה מהמחסן ע"י הנאשם בטרם הגעתו לעבודה בשעה 08:00 לערך מנוגדת לנוהלי החברה ולשגרת העבודה וכלשונו: "מדובר בשגרת עבודה ידועה" (עמ' 1 ש' 9). עוד השיב כי הוא מגיע

לעבודה בשעה 08:00, כל ההזמנות רשומות בדף, לאחר כשעה המחסנאים מכינים את הסחורה לסוכן והסוכן מעמיס את הסחורה לרכב ומקבל חשבוניות בהתאם למוצרים שהועמסו. עוד אמר: "לא מקובל עלינו ולא ידוע כלל שככה סוכן נכנס ומוציא חלקים מוקדם לא בשעות העבודה. אין מצב שאין אף אחד בעסק שרואה והוא מוציא חלקים מהמחסן בטח ובטח לא מצב שאין על זה חשבוניות" (עמ' 2 שורות 12-15). בתגובה השיב הנאשם כי מדובר בהנחיות חדשות שלא היו קיימות בתקופה שעבד בחברה וששמע עליהן לראשונה בעימות והוסיף: "באופן כללי יש סוכנים שיוצאים מוקדם והסחורה מוכנה עבורם כבר בשעה 7:00 בבוקר, הסוכן מעמיס ויוצא" (שם ש' 18-19). כשנשאל אם עובד כלשהוא יאשר גרסתו שסוכנים הוציאו סחורה לפני הגעתו של יאיר, השיב שאינו יודע.

יאיר הגיב שלא מדובר בהנחיות חדשות והנהל שתיאר הינו נוהל העבודה ושסוכנים אינם מוציאים סחורה שלא בהתאם לנוהל והוסיף: "אף אחד לא סוכן ולא נהג לא יוצאים מהעסק בלי שאני או שי נמצאים בעסק (שם ש' 28). כשנשאל אם יכול להיות שהנאשם מוציא מהמחסן סחורה בהתאם להזמנה טלפונית של לקוח ומבקש מיאיר חשבונית בדיעבד, השיב: "אין דבר כזה בלי תעודת משלוח ידנית לפחות וזה מצב נדיר בד"כ הכל ידוע מראש אבל בלי תעודת משלוח אפילו אין מצב כזה ולמוצרים שהוציא ביום ששי האלה אין תעודת משלוח או כל מסמך אחר" (שם שורות 32-34).

הנאשם השיב כי לקח את הפריטים 1 ו-2 מהמחסן בידיעת החברה והעביר את התמורה בגין הפריטים 1 ו-2 לחברה. יש על כך תיעוד ואינו יודע מה החברה עשתה עם הניירת.

יאיר השיב שהנאשם משקר ושאל הנאשם יגיד מי הלקוח ולמי נתן את הכסף בחברה אפשר יהיה לבדוק זאת מולם.

הנאשם הגיב כי בשני ימי ששי הנ"ל העביר את פריטים 1 ו-2 ללקוח ר.ו.נ.י. אגוזים ברחובות ונתן את הכסף שקיבל מהמוסך הנ"ל ואת תעודות המשלוח עם העתק ישירות ליאיר, על אף שזה אסור ושרוני מ.ר.ו.נ.י. אגוזים יכול לאשר זאת. עוד השיב כי לא אמר זאת עד לעימות משום שלא נשאל על כך.

יאיר בתגובה השיב, כי רוני אגוזים הוא לקוח ותיק של החברה, שמיד פעם מבקש הנחה לקנות סחורה במזומן. הסחורה יוצאת לר.ו.נ.י. אגוזים עם תעודת משלוח ותיעוד מפורט של הסחורה וכשהכסף מתקבל מכינים מיד חשבונית וקבלה ואם זה ביום שישי הסוכן מכין קבלה ידנית, שכן לסוכן אסור לקחת כסף בלי קבלה.

עדות עד תביעה רוני טויטו:

העד העיד כי הוא בעליו של ר.ו.נ.י. מוסך לאגוזים ברחובות. עוד העיד, כי הזמין סחורה מהחברה באמצעות יאיר, הנאשם ושי. החברה לא מכרה למוסך בבעלותו סחורה במזומן ללא חשבוניות וקבלות והתשלום בעבור הסחורה שולם באמצעות שיקים. "שיק מזומן", הכוונה לשיק לאותו יום ולא שיק דחוי כאשר קיבל הנחה על "שיק מזומן". כן העיד כי לא שלח לחברה חשבוניות מקור והעתק של חשבוניות של סחורה שסופקה לו ע"י הנאשם.

עדות עד תביעה שי:

העד העיד כי הוא בנו של שלמה ועובד כסמנכ"ל ואחראי על שיווק, יבוא ומכירות בחברה. הוא זה שקיבל את

הנאשם לעבודה בחברה וקידם אותו מתפקיד נהג לתפקיד סוכן מכירות. עוד העיד כי היה אחראי על עבודת הנאשם כסוכן והיו בניהם יחסים מצוינים וקרובים. כן העיד כי לאחר שאביו הציג לו את הסרטונים והתמונות ממצלמות האבטחה של החברה ואת החומר שנתקבל ממשד החקירות, הרגיש נבגד והמום ולקח זאת קשה. כשנשאל ביחס לגרסת הנאשם לפיה לא היה מרוצה מתנאי העסקתו ושהחברה רצתה להחליפו בכוח עבודה זול, השיב כי הנאשם תוגמל על בסיס אחוזים ממכירותיו ושהחברה הייתה מרוצה מתפקודו, שכן מכר יותר סחורה והחברה והנאשם הרוויחו יותר לאור מכירותיו ולכן טענת הנאשם תמוהה.

בחקירתו הנגדית השיב כי כשיאיר היה נעדר מהעבודה, הוא זה שהיה מנפיק חשבונית כאשר ביום ממוצע הוא מנפיק עשרות חשבוניות. עוד השיב, כי אינו זוכר את הזמן שנמשכה הבדיקה של יאיר ומנהלת החשבונות שהתבצעה לבקשת אביו, לאחר שהבחין בנאשם לוקח את הפריטים 1 ו-2 במצלמות. כן השיב כי לאחר שאביו ראה את הנאשם במצלמות, אביו חידד את נהלי החברה, באמצעות נהלים שאינם כתובים, וזאת במהלך הזמן שחלף ועד להפעלת החוקר הפרטי. העד הסביר מדוע החוקר הפרטי הופעל לאחר כחודשיים ומדוע לא פיקחו על עבודת הנאשם לאחר שנראה במצלמות, באומרו: "היינו עסוקים בהבנה ולמידה של הפעילות ודפוסי הפעילות" (עמ' 130 לפרוטוקול ש' 1). כן העיד כי אביו הכתיב את התנהלות הטיפול באירוע, תוך כדי איסוף חומרים בזהירות, באחריות ושמירה על פרופיל נמוך עד ההגעה למסקנות הסופיות.

בנוסף העיד, כי עד לקבלת דו"ח החוקר הפרטי, לא ביצע בעצמו בדיקות אצל הלקוחות ביחס לעבודתו של הנאשם כי לא רצה לעורר אצלם שקיים חשד כנגד הנאשם.

העד השיב כי זוכר כי לפני שאביו הציג לו את הסרטונים והתמונות, היה לקוח של החברה שהתלונן על אי סדרים מצד הנאשם, בכך ששילם לנאשם במזומן ושהנאשם סירב לתת לו חשבונית. העד בירר את התלונה של הלקוח עם הנאשם ואינו זוכר אם דיווח לאביו על התלונה. עוד השיב, כי הוא זוכר שיאיר שיתף אותו על אירוע בו היה מעורב הנאשם לגבי התנהלות לא סדירה עם מוסך "היוזמים" ולקח זאת לתשומת ליבו. בנוסף השיב כי הסרטון בדיסק (ת/2) אשר הוצג לו בדיון אינו מכיל את כל התמונות שאביו הראה לו וכי היה בהלם ממעשי הנאשם והסביר: "ההלם לראות שאדם שאתה אוהב והוא יקר לך מכניס לך סכין בגב על כל האמון שאתה נותן בו". (עמ' 141 לפרוטוקול שורות 8-9).

בחקירה חוזרת השיב כי שוחח עם הנאשם 6-7 חודשים לפני אירוע שצולם במצלמות אודות החשדות נגדו שיאיר הביא לידיעתו על מוסך יזמים והנאשם הגיב בבכי, היה נסער ואמר שהחברה היא הבית שלו והמשפחה שלו והעד האמין לנאשם והסביר: "ואומרים שבסוף הבעל יודע אחרון שאשתו בגדה בו, זה מה שראיתי במצלמות ואז הבנתי שבוגדים בי" (עמ' 144 לפרוטוקול שורות 5-6).

ת/24- עימות בין שי לנאשם מיום 16.5.12:

בת/24 שי אמר כי העובדות מצביעות על כך שהנאשם הוציא סחורות מהמחסן שלא בשעות הפעילות וללא רישום או אסמכתאות ושהנאשם הפעיל רשת של לקוחות עצמאיים להם העביר את הסחורות. הנאשם הפעיל שיטה של חשבוניות פיקטיביות, כשאת הסחורות העביר ללקוחות אחרים מבלי להעביר את התמורה לחברה. כן סיפר, כי הממצאים הוצגו לנאשם וזה סירב להתייחס אליהם. עוד סיפר כי ביקר אצל לקוחות, ראה תמונות בהן מצולם הנאשם, אין אסמכתאות לסחורה שהוציא הנאשם מהמחסן ושעת הגעתו של הנאשם למחסן חריגה. בנוסף אמר כי הנאשם לא העלה טענות לגבי שכרו וציין כי הנאשם קיבל רכב חדש ועשה רושם שהוא מאד מרוצה.

הנאשם השיב, כי היו לו טענות לגבי גובה המשכורת, כי שי משקר וכל הטענות לגבי אי סדרים כלשונו: "זה הכל שקרים ועלילות" (עמ' 2 ש' 24). כשנשאל: "למה שיעלילו עליך?", השיב: "תשאל אותם... זה האופי שלהם הם שקרנים ואני זועם... רצו להפטר ממני... הם רוצים כוח עבודה זול במקומי... זה האופי הוא תופר לי תיק זה האופי שלו ככה הוא עושה לכל עובד שרוצה שיעזוב" (עמ' 2 משורה 25 - עד עמ' 3 ש' 39). שי הגיב שהוא נצמד לעובדות, שראה תמונות ושאל חשבוניות לסחורה שהוציא הנאשם מהמחסן והמצולמת במצלמות וכן השיב כי ראה אצל לקוחות החברה סחורה של החברה ללא אסמכתא.

ת/6 - פרוטוקול שימוע בין החברה לנאשם מיום 11.3.12:

בת/6 בו נכחו הנאשם, שלמה, שי, חוקר פרטי והפקידה חלי זילכה אשר תיעדה את השימוע, נכתב כי ביום רביעי אמרו לנאשם שהוא מושהה עד לעריכת שימוע בעניינו. בשימוע הטיח החוקר הפרטי בפני הנאשם את החשדות לגבי המבוססות על תמונות בהן נצפה הנאשם מוציא סחורה מהמחסן מבלי לתעדה, מקבל כסף מזומן ולא מוציא חשבונית. הנאשם השיב: "אין לי מה לראות, אין ל על מה לדבר..." (עמ' 1). לאחר שהוצגו לנאשם תמונות בהן הוא נראה מוסר סחורה ברחוב לאדם שאינו מזוהה, השיב שזו העבודה שלו וכנראה שזו שיטה לפטר עובד. עוד השיב שיש לו מאגר לקוחות של רבע מיליון שקל, כשהלקוחות כלשונו: "מודעים, יודעים ולא מאמינים. לא יאומן שאני תמיד הייתה לי בעיה הייתי מתקשר לא לחמי, הייתי מתקשר לשי, הוא אבא... אני לא יודע אם יש לכם עוד עובד כזה... מכירות הכי גבוהות... אני צריך משכורת מא.פ.ל? אני בא כדי להעביר את הזמן אני לא צריך כסף" (עמ' 2).

כשנאמר לנאשם כי הוא נראה במצלמות ביום ששי בשעה 07:20 נכנס למחסן ומוציא סחורה השיב: "זה היה בחברת א.פ.ל? אני לא מגיע לפני שמונה בבוקר... כולם יודעים שלמה לא מסכים שהאוטו יכנס, היו מצבים שהאוטו היה בפנים כי אנחנו מעמיסים סחורה אין מחסנאי כבר כמה זמן. אני שמונה שנים שעובד מוציא חלפים מהמחסן. לא צריך שמישהו יפקח עלי פה. זה האמון שלי בעסק" (עמ' 2). בנוסף, הנאשם פנה לשלמה ואמר: "אתה צריך לבוא ולהגיד לי לא מתאים שאתה מעמיס סחורה כשאתה צריך אחד במחסן מקובל שאני שם סחורה ושותה אחר כך קפה..." בתגובה לדברי שלמה כי השימוע הוא לפני הפניה למשטרה ולהגשת תביעות, ענה הנאשם: "אני לא עשיתי כלום... תחליט מה שאתה רוצה תביא לי מכתב פיטורים או שאתה אומר לי לבוא לעבודה ואני ממשיך" (עמ' 2).

ת/29 - הודעת הנאשם באזהרה מיום 13.5.12:

בת/29 השיב הנאשם כי עבד בחברה 8 שנים, רצה לעזוב את החברה והמעביד לא רצה שיעזוב ולא רצה לשלם לו פיצויים. יש לו נתח שוק של כ- 250,000 לקוחות שעזבו איתו את החברה ועובדים איתו כיום אצל המתחרה של החברה. עוד השיב, כי הוא סוכן שטח, לא עשה קומבינות ושאל מחסנאי בחברה שכן המחסנאי פוטר. בשימוע שנערך לו הציג בפניו תמונות וכלשונו: "שאני יחד עם כולם לוקח סחורה ויוצא לחלוקה לפי ההזמנות אני גם אותו דבר בבוקר יודע את העבודה עושה חלוקה וגביה ומה שצריך" (עמ' 2 שורות 8-10). עוד השיב, כי לא הנפיק חשבוניות משום שאת החשבוניות יאיר עושה שהינו יד ימינו של הבוס. כן השיב, שנאמר לו ע"י הלקוחות כי חוקר משטרה שואל עליו והוא השיב להם שהוא אדם ישר ושפגש בסוכן שלומי עמר שאמר לו כי רוצה לעזוב וחושש שיעשו לו אותו דבר.

בנוסף השיב, כי "עבד בימי ששי שבוע כן שבועיים לא. בערך אחת לחודש לפי הסבב וכלשונו: "בערך אחד לחודש" (שם ש' 18). היה מגיע לעבודה ביום ששי בשעות 7:00-7:15 ובימי חול בשעה 07:00. בימי ששי יפים היה פותח לו והם היו יושבים ושותים קפה. בהמשך, היה מעמיס את ההזמנות שהיו לו, עונה לטלפונים של לקוחות וממשיך להעמיס סחורה. בהמשך: "בא יאיר עושה חשבונות כשהאוטו נמצא בתוך החברה עושה חשבונות לפי הסחורה באוטו" (שם שורות 21-22). לאחר הנפקת החשבונות, היה יוצא לקו חלוקה, גובה שיקים ומבקר לקוחות, כשלפעמים היה גובה תשלום במזומן על פי הנחיית יאיר וכשהייתה להם הזמנה הוא היה צריך להוציא קבלה עבור התשלום במזומן. היו לקוחות, כמו מוסך רוני ברחובות שיאיר הנחה את הנאשם למסור לו סחורה ולגבות תשלום במזומן בשווי הסחורה ושיאיר מנסה להפיל עליו את התיק. כשנשאל אם הודיע לחברה על רצונו לעזוב השיב, כי בחודש מרץ נאמר לו לצאת ליומיים חופש ולשוב ביום רביעי וכשביקש חופש נוסף ולא נענה. ביום רביעי הגיע לעבודה כרגיל ובשעה 10:00 התבקש לעלות למשרדים. שלמה כבר שמע שמועות שהוא רוצה לעזוב כי לא היה מרוצה מהשכר. שלמה בעבר ניהל איתו מו"מ ומאחר ומשך אותו, התחיל לחפש עבודה ע"י חיפוש באינטרנט כשבפועל לא ענה למודעות באתרי העבודה. כשהציג בפניו תמונות בשימוע צחק כי לא גנב ואמר בשימוע שאינו רוצה להמשיך לעבוד בחברה. שלמה אמר לו שיקבל את הכספים שמגיעים לו, למעט פיצויים, שלגביהם יכריע בית דין לעבודה ושנתן לשלמה להבין כי ילשין במס הכנסה על החברה ושהתלונה של החברה היא בגלל פיצויים. לאחר שהחוקר הציג בפני הנאשם תמונות בהן נראה מצולם עם סחורה ביום 25.11.11 בשעה 07:29 ו-07:36 השיב הנאשם כי הוא זה שמצולם מעמיס את הסחורה ושזו התנהלות שגרתית, כי אין מחסנאי בחברה. כשהחוקר עימת את הנאשם שהוא לא אמור להוציא סחורה בשעה זו כשהוא לבד וכשהסחורה שלא רשומה בהזמנות ושרק יאיר מוציא הזמנות ושיאיר אמור להוציא סחורה שיאיר לא נמצא, השיב שיפיים פתח לו את המחסן והם שתו קפה ביחד ושהוא העמיס לפי הזמנות ולא רואים את יפים בתמונות והסביר: "אולי עושה ברגעים אלה קפה זה ככה עבדתי כל השנים בשגרה... סליחה זה אבסורד זה 8 שנים ככה" (עמ' 4 שורות 87-83). בסיום החקירה הנאשם הכחיש כי מכר במזומן ללא רישום וגנב סחורה ומסר כי כולם משקרים ואינו אחראי לרישומי החברה ולכך שלא אוהבים בשוק את החברה.

ת/30 - הודעת הנאשם באזהרה מיום 31.5.12:

ב-ת/30 השיב הנאשם שאין לו מה להוסיף ושיאיר יודע מה החברה עשתה עם הכספים והתעודות שהביא ממוסך ה.ו.נ.י. אגוזים. בתגובה לדברי החוקר שרוני ממוסך רוני אגוזים מכחיש שקנה ממנו במזומן ושחשבונות מקור והעתק היו חוזרות לחברה, השיב: "מה אתה רוצה שיגיד שיפעיל את מס הכנסה עליו" (עמ' 2 ש' 16).

עדות הנאשם בבית משפט:

הנאשם העיד בחקירתו הראשית כשי קיבל אותו לעבוד בחברה כמחסנאי וכנהג חלוקה. בהמשך, שי הכשיר אותו להיות סוכן מכירות ואת ההוראות בעבודה קיבל מיאיר. היו 4 סוכני מכירות בחברה, כשהסוכנים היו מגיעים לעבודה בשעה 07:30 ומורידים את כל ההזמנות שהיו להם על גבי דפדפת. בקומת הקרקע ישבו הסוכנים והיה מלאי של מוצרים כשיפיים המחסנאי שעבד בקומה השנייה היה מוריד להם את הרדיאטורים על סמך הזמנות ובקומת הקרקע לא עבד מחסנאי.

בהמשך, הסוכנים היו מוציאים את הסחורה מהמדפים ומעמיסים אותה ברכבים. בסביבות השעה 10:30 הסוכנים היו מביאים את הדפדפות של ההזמנות ליאיר או לשי והם היו עושים תעודות משלוח או חשבונות והסוכנים היו יוצאים לקו חלוקה.

ביום ששי היו מגיעים לעבודה בשעה 07:30 ועבדו שני סוכנים, כשאחת לשבועיים בימי ששי הוא היה מגיע לעבודה.

עוד העיד כי יאיר בעימות איתו (14/ת) שיקר, כי לא היו בחברה נוהלים בכתב ובע"פ, לא שינו נהלים ואף אחד לא דיבר איתו על נוהלים חדשים וכי שי נתן לו מפתח למשרד ביודעו שהוא מגיע מוקדם בבוקר ומעמיס סחורה לרכב בעצמו. כן העיד ששי שיקר, שי ידע שהוא מעמיס סחורה בשעות בהן נצפה במצלמות בימים 16.12.11 ו-25.11.11 כשהעמיס סחורה לרכב. עוד העיד שלא גנב את הפריטים 1 ו-2, רשם את הסחורה על דפי הזמנות. בחברה מעולם לא היה מחסנאי חוץ מיפים והנהגים והסוכנים העמיסו את הסחורה ומעולם לא נטען ע"י מישהו בחברה או ע"י מי מהלקוחות, לאי סדרים בעבודתו.

ביחס לשימוע (6/ת) העיד כי הגיע ליום עבודה שגרתי בשעה 07:30 ובסמוך ליציאתו לחלוקת סחורה, נאמר לו לעלות למשרדים מבלי שהוסבר לו מדוע. לאחר ששמע את החשדות כנגדו אמר בשימוע שהם מפילים עליו את כל ההתנהלות הלקויה שלהם בחברה.

בחקירתו הנגדית השיב כי מה שאמר בהודעותיו במשטרה ובעימותים הוא אמת. עוד השיב, כי היה מגיע למחסן בכל בוקר בשעה 07:30 ורושם את ההזמנות שלו. כשעומת עם דבריו ב-29/ת, לפיהם היה מגיע בין השעות 07:00 ל-07:15, השיב כי היה תחת לחץ בחקירה ושהיה מגיע בסביבות השעה 07:30 ומעביר את ההזמנות לדפדפת. מדובר בהזמנות שהתקבלו יום קודם ונרשמו בספר הזמנות של החברה ואת ההזמנות שלו שקיבל יום קודם או באותו יום, רשם גם בדפדפת. בהמשך, העמיס סחורה לרכב, מסר את הדפדפת לשי או ליאיר שעושים את החשבוניות ואת תעודות המשלוח ויצא לקו חלוקה. בהמשך, הוריד את הסחורה אותה מסר ללקוח ואת החשבונית היה מתייק ולמחרת מוסר ליאיר או לשי.

עוד השיב כי מדובר בעלילה של החברה מאחר והוא ביקש העלאה בשכר חצי שנה קודם, תחילה לא נתנו לו תשובה ואחר כך נענה בתשובה שלילית, לפיכך הודיע על עזיבתו כחודש וחצי - חודשיים לפני שהעלילו עליו. שי ביקש ממנו שיתן לו 10 ימים על מנת לבדוק את בקשותיו ובחברה חששו שיצא לשוק החופשי, לכן העלילו עליו ושי שיקר בעדותו וידע שהוא רוצה לעזוב וכי רוני טויטו, יאיר ושלמה שקרנים. בשימוע (6/ת) לא יכול היה להגיד למעסיק בפנים שהוא שקרן. במשטרה ענה לשאלות החוקר מתוך לחץ לדוגמה דבריו כי כנגד החברה מתנהל הליך במס הכנסה.

כשהוצגו לנאשם ת/3 ו-ת/1, אישר כי מדובר בפריטים 1 ו-2 ושאינו יודע אם יאיר היה או לא היה במחסן, בעת שלקח את פריטים הנ"ל ואישר שהעמיס את פריטים לרכבו.

כשנשאל מדוע נראה בסרטון כשהוא מוציא את הרכב מהחניה בשטח המפעל לאחר שהעמיס סחורה השיב: "לא הוצאתי את האוטו משטח המפעל רק הזזתי אותו על מנת לישר אותו כי הסוכן שלומי עמר הוא היה בסמוך למפעל ואנו חונים שנינו אחד ליד השני במקביל אז הזזתי את הרכב שלי אחורה על מנת להצמיד אותו ורואים בסרטון שאני יוצא רוורס" (עמ' 253 לפרוטוקול שורות 9-11). עוד השיב, כי הסרטון נקטע ולכן לא רואים שחזר חזרה עם הרכב לאותה חניה "...פשוט רק נצמד יותר לקיר על מנת ששלומי יוכל לחנות צמוד ובמקביל אלי" (שם שורות 12-13).

עוד השיב כי ראה את הסרטון מזמן, לא נשאל מעולם על הסרטון וכשנוסעים אחורנית עם הרכב המחסום עולה אוטומטית. נכנס עם רכבו לחניה כי זה היה נוהל קבוע ותמיד הרכב חנה בשטח המפעל על מנת להעמיס סחורה. למעט "קומבינה" עם רוני מ.ו.נ.י. אגוזים, לא עשו בחברה "קומבינות נוספות". יאיר ביקש שיחזיר עמוד 12

העתק ומקור של חשבוניות מר.ו.נ.י. אגוזים לחברה, כדי שלא תהיה אסמכתא.

כשנשאל מדוע בשימוע (ת/6) אמר שכולם יודעים ששלמה לא מסכים שהרכב יכנס, השיב שהיה בהלם ובלחץ בשימוע וכלשונו: "אני לא יודע באיזה הקשר זה נאמר, אולי לפעמים מתוך לחץ... במהלך 8 השנים שהייתי בחברה, כולם הכניסו את הרכב... על מנת להעמיס" (עמ' 254 לפרוטוקול שורות 3-1).

עוד השיב כי שלמה שיקר כשהעיד שיש נוהל האוסר הכנסת רכב לפני השעה 08:00, שעת הגעתו של יאיר. בעמדה של הסוכנים לא היה מחסנאי ובעמדה של יפים היה עובד שפוטר כשלא נתן הסבר לשאלה מדוע ב-29/ת אמר שעבד פעם בחודש ביום ששי.

ג. הכרעה:

1. מהראיות שנסקרו לעיל, עולה כי אין עדים שראו את הנאשם במועד 25.11.11 לוקח מהמחסן את פריטים 1 ובמועד 16.12.11 לוקח מהמחסן את פריטים 2.

מהתמונות (ת/1 ו-ת/3) ומהדיסק (ת/2) עולה כי הפריטים 1 ו-2 נלקחו ע"י הנאשם מהמחסן בין השעות 07:19 ל-07:40. מתשובת הנאשם לכתב האישום ומעדותו עולה כי אינו חולק על כך שבימי שישי במועדים 25.11.11 ו-16.12.11, הוציא את פריטים 1 ופריטים 2 מהמחסן, כשלטענתו לקח את הפריטים 1 ו-2 במסגרת עבודתו ולא גנב אותם.

2. בחנתי את עדותו של יאיר ואת דבריו בעימות עם הנאשם (ת/14) ומצאתי את עדותו מהימנה. התרשמתי שיאיר לא ניסה להשחיר את הנאשם ולהעצים את מעשיו השליליים של הנאשם והקפיד להעיד במשטרה ובבית המשפט על מעשים שידע בוודאות שהנאשם ביצע. לדוגמא, יאיר תאר את הנאשם כסוכן שעשה עבודה טובה ואישר שהסכים שהנאשם יגיע לעבודה בימי ששי בשעה 07:00, על אף שהוא עצמו מגיע לעבודה בשעה 08:00. בנוסף, בעימות ת/14 לאחר ששמע יאיר לראשונה מהנאשם כי מכר ביום 29.2.11 את הרדיאטור לאיציק ממוסך נצר סירני, השיב לחוקר כי יבדוק את טענת הנאשם ולא טען בעימות כי הנאשם משקר בעניין זה, כשלאחר העימות, בדק עם איציק ממוסך נצר סירני את גרסת הנאשם (ראה פירוט לעניין זה בסעיף 7 להכרעת הדין). כך גם ביחס לממיר מסוג "רנו אקספרס" אותו לא סימן יאיר על גבי ת/13, כפריט שהנאשם נטל מהמחסן ללא אישור ואשר צולם במצלמות נלקח ע"י הנאשם והעיד כי מדובר בממיר שהנאשם נראה במצלמות לוקח מהמחסן, אולם מאחר והוא לא בטוח בזיהוי הממיר, כי מדובר בממיר שדומה לממיר אחר, לא סימן אותו על גבי ת/13.

עוד מצאתי, כי בניגוד לטענת ההגנה בסיכומיה, עדותו של יאיר לא נסתרה בעדות שי ובעדות שלמה. שי אישר בעדותו כי יאיר הצביע לו על אי סדרים בעבודת הנאשם והעיד כי זימן את הנאשם לשיחה לאור המידע שקיבל מיאיר כ-6-7 חודשים בטרם אביו צפה ביום 16.12.11 במצלמות. לטעמי, העובדה כי שי לא הזכיר בעדותו אירועים ספציפיים עליהם העיד יאיר, אינה מאיינת את עדותו, משלא נשאל על אירועים ספציפיים עליהם העיד

יאיר.

בנוסף, לא מצאתי כי עדות שלמה סותרת את עדות יאיר בפרטים מהותיים והסתירות שאינן מהותיות, בין עדותו לעדות יאיר, מתיישבות עם היותו של שלמה מנכ"ל החברה, אשר אינו מתעסק בעבודת הסוכנים.

אני דוחה את טענת ההגנה בסיכומיה לפיה יאיר שיקר "שקרים גסים". דוגמה לשקר גם בעדות יאיר לטענת ההגנה, עניינה עדותו של יאיר בעניין "טאלב מחורא", ממנה עלה כי הנאשם מכר לטאלב מחורא סחורה במזומן ללא חשבוניות ושלא בידיעת החברה ושיאיר לקח את מספר הטלפון של טאלב מחורא מכרססת לקוחות והעבירה לחוקר המשטרה. ההגנה טענה כי אין מחלוקת שהמאשימה הודיעה במהלך ניהול ההוכחות כי בניגוד לעדות יאיר, לא נמצא בכרססת הלקוחות של החברה מספר הטלפון של טאלב מחורא וכך גם עלה ממזכר של החוקר ויסלוביץ (ת/31). לטעמי, מדובר בסתירה של עדות יאיר בפרט לא מהותי, שכן הנאשם עצמו אישר בעימות (ת/14) כי אחד מלקוחות החברה היה טאלב מחורא. עוד מצאתי כי טענת ההגנה בסיכומיה כי שי בעדותו סותר את עדות יאיר בעניין טאלב מחורא אין בה ממש, שכן שי בעדותו לא נחקר על דברי יאיר לעניין טאלב מחורא.

בנוסף מצאתי כי עדות יאיר נתמכת באסופת החשבוניות ששוחזרו על ידו (ת/15) (ת/17). מאסופת החשבוניות ת/15 ות/17 שהינן חשבוניות רציפות עולה כי אין בהן תיעוד כלשהוא לפרטים 1 ולפרטים 2. מאחר ויאיר העיד כי הוא זה שהפיק את החשבוניות, שכן ביום ששי, שי והפקידה אינם עובדים, עדות שלא נסתרה, ומאחר ומדובר ברצף של חשבוניות מצאתי ליתן משקל לאסופת החשבוניות (ת/15 ות/17), כשלא מצאתי כי היה על המאשימה להעיד את ר"ח של החברה על מנת לאשר את עדות יאיר כי לא הופקו במועדים 25.11.11 ו-16.12.11 חשבוניות נוספות על סחורות שהנאשם הוציא במועדים הנ"ל מהמחסן.

3. בחנתי את עדויות שלמה ושי ומצאתי אותן מהימנות המחזקות את עדותו של יאיר, תומכות זו בזו וכן מצאתי כי אין סותרות את דברי יאיר ושי בעימותים שנערכו עם הנאשם. התרשמתי כי שלמה, שי ויאיר לא העלילו על הנאשם ולא תפרו לו תיק כגרסת הנאשם, שכן שלמה, שי ויאיר העידו כי הנאשם היה סוכן מכירות טוב, כאשר ברי כי סוכן טוב מגדיל את הרווחים של החברה ואין לחברה אינטרס לפטרו. טענת הנאשם כי טפלו עליו בשל רצונו לעזוב את החברה אינה מתיישבת עם עדות שלמה ושי אשר העידו שהתעלמו מאי סדרים ששמעו בנוגע לעבודת הנאשם מלקוחות ומיאיר ושרק לאחר קבלת חומר החקירה ממשד החקירות, הזמינו את הנאשם לשימוע, כשלאחריו שולמו לנאשם כל הכספים להם היה זכאי עם עזיבתו מהחברה, למעט כספי פיצויים הנמצאים בשלב זה בקופת פיצויים.

לטעמי העובדה כי שלמה לא פעל לפטר את הנאשם בסמוך לאחר שראה את הנאשם במצלמות ולאחר שבוצעה בדיקה ע"י יאיר ומנהלת החשבונות ופנה למשרד חקירות על מנת לבסס את החשד, אינה מאיינת את עדויות שלמה, יאיר ושי. מגרסתם עולה כי חודדו הנהלים לפיהם נאסר על הכניסה למחסן לפני השעה 08:00, עוד עולה מגרסתם כי היו המומים ממעשיו של הנאשם וזאת לנוכח האמון הרב שניתן בו. גרסת שלמה ושי כי רצו לעשות בדיקות ולא לפעול בחופזה כנגד הנאשם, מתיישבת עם עדות מיכאל דוילקובסקי בעל משרד החקירות, שלא מצאתי שהיה לו מניע להעיד כנגד הנאשם, שהעיד: "מהזיכרון אני זוכר שהוא נחשב לעובד חרוץ ומסור וזאת היתה הפתעה לכולם" (עמ' 174 לפרוטוקול שורות 2-1).

4. עוד מצאתי כי דברי הנאשם בשימוע ת/6 מחזקים את עדויות יאיר, שלמה ושי כי הנאשם נכנס למחסן בשעה שלא היה אמור ליטול סחורה ולהכניסה לרכבו, סחורה שאין לגביה תיעוד כי הוצאה מהמחסן ושפעל שלא בהתאם לנוהלי החברה וגנב את הפרטים 1 ו-2. בשימוע הנאשם בעצמו אמר כי הוא לא מגיע לפני השעה 08:00 ושכולם יודעים ששלמה לא מסכים שרכב ייכנס לחניה לפני השעה 08:00 וכן הנאשם בחר בשימוע שלא

להגיב לטענות כנגדו. יובהר כי בניגוד לגרסת הנאשם בבית משפט כי הופתע ביום השימוע לשימוע שיש לו שימוע, מ-ת/6 עולה כי הנאשם הוצא לחופשה לפני השימוע, ידע על השימוע ושמע מהלקוחות בטרם השימוע באופן כללי אודות הטענות כלפיו.

5. בנוסף, מצאתי סתירות בין דברי הנאשם בשימוע (ת/6) לדבריו בבית משפט ולהודעתו (ת/29). לדוגמה, בשימוע (ת/6) אמר כי אינו מגיע לעבודה לפני השעה 08:00. ב-ת/29 השיב כי מגיע לעבודה בסביבות השעה 07:00 ובימי שישי עד שעה 07:15, בבית משפט העיד כי היה מגיע בכל יום לעבודה בשעה 07:30 והסתירות נובעות מכך שהיה בלחץ. סתירה נוספת מצאתי בדבריו ב-ת/29 שם השיב כי העמיס סחורה ברכב מאחר והמחסנאי פוטר ואילו בבית משפט העיד בחקירתו הראשית כי מעולם לא היה מחסנאי בחברה, למעט יפים שלא עבד בקומה שלהם. ב-ת/29 עולה סתירה נוספת כאשר הנאשם השיב כי עבד אחת לחודש לערך שבוע כן שבועיים לא ביום ששי ובבית המשפט העיד כי עבדו בכל יום ששי 2 סוכנים ועבד שבוע כן שבוע לא.

כן מצאתי כי גרסת הנאשם לפיה יאיר הפליל אותו, כי יאיר הוא זה שמכר למוסך ר.ו.נ.י. אגוזים סחורה שלא כדין ושהמוסך הנ"ל שלח תעודות משלוח והעתקים לחברה, נשללה בעדותו של רוני טויטו, כשאני קובעת כי גרסתו של רוני טויטו מהימנה, משלא מצאתי סתירות בעדותו ולא מצאתי כי היה לרוני טויטו מניע להעיד כנגד הנאשם.

עוד מצאתי כי גרסת הנאשם בבית המשפט כי הוציא את הרכב מהחניה "ברוורס" בשעה 07:40 לערך, על מנת לאפשר לסוכן שלמה עמר לחנות במקביל אליו, הינה גרסה כבושה כשלא נתן כל הסבר מדוע כשהוצגו לו במטרה ובשימוע הצילומים בהם נראה כשהוא נוהג אחורנית עם רכבו, לא אמר זאת.

6. לאור כל האמור לעיל, מצאתי להעדיף את עדויות שלמה, שי, יאיר ורוני טויטו על פני גרסאותיו של הנאשם ולפיכך אני קובעת כי המאשימה הוכיחה מעבר לכל ספק כי הנאשם גנב מהחברה במועד 25.11.11 את פריטים 1 בשווי כולל של 3,900 ₪ וביום 16.12.11 גנב מהחברה את פריטים 2 בשווי כולל של 6,500 ₪ והוכח מעבר לכל ספק כי הנאשם ביצע 2 עבירות של גניבה בידי עובד, עבירה לפי סעיף 391 לחוק העונשין.

7. האם הוכיחה המאשימה מעבר לכל ספק כי הנאשם גנב רדיאטור מהחברה ומכר אותו למר ניקולאי זודין (להלן: "ניקולאי") תמורת 600 ₪ אותם נטל לכיסו?

א. מתשובת הנאשם לכתב האישום עולה כי אין מחלוקת כי הנאשם ביום 29.2.12 נטל את הרדיאטור מהחברה, מסר את הרדיאטור לניקולאי וקיבל ממנו תשלום מזומן.

עוד עולה, כי הנאשם כפר כי גנב את הרדיאטור וטען כי נטל את הרדיאטור ברשות ובידיעת יאיר, אשר ביקש ממנו למסור את הרדיאטור לאיציק, אשר סגר את עסקו במוסך ח.י. נצר סרני ועובד מהבית. איציק שלח את ניקולאי על מנת שיקבל מהנאשם את הרדיאטור ויעבירו לאיציק ואת התמורה בגין הרדיאטור שקיבל מניקולאי העביר הנאשם ליאיר.

ב. בתמצית אציין כי המאשימה טענה בסיכומיה כי הוכיחה באמצעות עדויות יאיר, ניקולאי ואיציק וכן תמונות (ת/5) ואסופת החשבוניות (ת/18) מעבר לכל ספק כי הנאשם ביצע עבירה של גניבה בידי עובד בכך שגנב את הרדיאטור מהחברה ומכר אותו לניקולאי.

ההגנה טענה בסיכומיה כי יש לזכות את הנאשם שכן אין להאמין ואין ליתן משקל לעדויות איציק ויאיר, אשר שיבשו חקירה, שכן דיברו על החשדות כנגד הנאשם בדבר גניבת הרדיאטור לפני שאיציק נחקר במטרה. כן

נטען כי אין ליתן משקל לאסופת החשבוניות הממוחזרות (ת/18) ושלא הומצא כל חומר חשבוני נוסף.

ג. סקירת ראיות רלבנטיות:

עדות עד תביעה שלמה:

העד העיד כי בעקבות הצילומים במצלמות האבטחה שראה ביום 16.12.11 והעדר תיעוד חשבוני לפריטים 1 ולפריטים 2 וטענות לקוחות כי חויבו בחשבוניות בגין מוצרים שלא קיבלו, החליט לפנות לשירותי משרד חקירות "וילקו", אשר יעקוב אחר הנאשם במטרה לנסות להבין ולהתחקות אחר התנהלותו. משרד החקירות וילקו העביר לעד דו"ח חקירה (ת/26) ותמונות שהופקו מהסרטונים שצולמו ע"י העוקבים (ת/4)(ת/5) כשבתמונות ת/5 זיהה העד את הנאשם מוציא רדיאטור מרכבו ומוסרו ברחוב לאדם שהעד אינו מכיר. כן העיד שלמה כי ראה בתמונות את הנאשם מקבל כסף מהאדם הנ"ל ולאחר קבלת החומר ממשרד החקירות החליט כי יערך לנאשם שימוע.

עדות עד תביעה מר מיכאל וילקומירסקי:

באמצעות העד בעל משרד חקירות אליו פנה שלמה הוגש דו"ח החקירה (ת/26) אותו ביצעו 2 עוקבים ממשרדו של העד שעקבו אחר הנאשם ביום 29.2.12 כשהבחינו בנאשם יוצא עם רכבו מהחברה בשעה 11:00, עקבו אחריו ובין היתר צפו וצילמו את המפגש בין הנאשם לניקולאי המתועד בסרטון (ת/2) ובתמונות (ת/5).

עדות עד תביעה ניקולאי:

ניקולאי העיד כי עבד בעבר במוסכים, הכיר את הנאשם והם הפכו לידידים. ביחס לת/5 העיד כי למיטב זכרונו התבקש ע"י הנאשם להעביר את הרדיאטור לאדם שיגיע אליו בערב לאסוף אותו. עוד העיד, כי לבקשת הנאשם נתן לנאשם סך של 300 ₪ בתמורה, כשלא ביקש חשבונית מהנאשם ושהאדם שהיה אמור לקחת את הרדיאטור ממנו, היה אמור להחזיר לו את הכסף שנתן ליאיר. עוד העיד, כי אין לו קשר למוסך י.ח. נצר סירני, אינו מכיר אנשים שקשורים למוסך י.ח. נצר סירני, ואינו יודע את זהות האדם שלקח ממנו את הרדיאטור שקיבל מהנאשם ביום 29.2.12. בנוסף כי אינו יכול לשלול כי איציק אסף ממנו את המוצר ובעבר רכש מהנאשם 2 רדיאטורים ולא ביקש מהנאשם חשבוניות ולא קיבל חשבוניות.

עדות עד תביעה איציק:

העד העיד כי הוא עוסק במכונאות. בעבר היה בעל מוסך ח.י שרותי רכב נצר סירני והחל משנת 2010 הוא עובד מהבית. החברה סיפקה לו רדיאטורים ואגוזים משנת 2000 באמצעות הנאשם, אשר היה מביא לו את הסחורה אותה הזמין מהחברה באמצעות יאיר. הנאשם היה מתקשר אליו ומודיע לו מתי יגיע להביא את הסחורה מהחברה, כשמעולם אף אחד לא קיבל סחורה מהנאשם עבורו, למעט ילדיו הבגירים ובעת שהיו בבית. העד העיד כי אינו מכיר את ניקולאי וניקולאי לא אסף עבורו סחורה. עוד העיד כי שמע לראשונה בטלפון מיאיר שהתקשר אליו, על הסרטון, התמונות (ת/5) וגרסת הנאשם. כשלאחר השיחה עם יאיר ועל אף שיאיר המליץ לו שלא לפנות ביוזמתו למשטרה, פנה למשטרה למסור עדות. עוד העיד, כי שילם באמצעות שיקים עבור הסחורה שרכש מהחברה ומעולם לא שילם עבור סחורה שקנה מהחברה במזומן. כאשר עומת עם דבריו בהודעתו במשטרה, השיב כי בהודעה נכתב בטעות ששילם במזומן ושם יתבקש יוכל להמציא חשבוניות ותעודות משלוח, מהם יעלה שכל התשלומים שלו לחברה שולמו בשיקים.

ת/29-הודעת הנאשם באזהרה מיום 13.5.12:

בת/29 כשהוצגה לנאשם תמונה ליד הרכב שלו מוריד סחורה לאדם עם קפוצ'ון אדום ברחוב פרשקבוסקי בראשון לציון - השיב כי מדובר באיציק מחי. נצר סירני ושיאיר אמר לו להביא את החלק לאיציק. כשנשאל אם איציק יאשר את הדברים, השיב "כן בוודאי" (עמ' 3' ש' 65).

ת/14-עימות בין יאיר לנאשם מיום 14.5.12:

הנאשם נשאל ע"י החוקר באשר למכירת חלק לאיציק מחי. נצר סירני ברחוב פרשובסקי ולאחר שהסתכל בתמונה, השיב כי את החלק שבתמונה קיבל מהחברה ושהתבקש לתת אותו לאיציק. מאחר ואיציק לא היה זמין לקבל את החלק, איציק ביקש ממנו להשאיר את החלק אצל ניקולאי, שהנאשם הכיר ממוסך "ראם" ושניקולאי העביר לנאשם כסף תמורת החלק ואת הכסף הנאשם העביר לחברה. עוד השיב, כי דיבר על ניקולאי גם בחקירתו הקודמת במשטרה והדברים לא נרשמו ע"י החוקר.

יאיר הגיב לדברי הנאשם כי אינו זוכר אם הנאשם סיפק סחורה לאיציק ביום 29.2.12. עוד השיב, כי איציק עובד מהבית ועושה הזמנות עם החברה ושיאיר היה מבקש מהנאשם להעביר לאיציק סחורה וחשבוניות. הנאשם היה מקבל מאיציק את התמורה עבור הסחורה שסיפק לאיציק ומעביר לחברה ושיאיר לא עובד בלי קבלות. בנוסף אמר יאיר כי הוא יכול לבדוק אם הוצאה חשבונית במועד 29.2.12 לאיציק ושהרדיאטור שהנאשם מסר לניקולאי ביום 29.2.12 הינו רדיאטור שמוסך האחים גוילי חויב עליו ולא קיבל אותו מהחברה.

עדות עד תביעה יאיר:

יאיר העיד ביחס לתמונות (ת/5) כי לאחר ששי הציג לו את התמונות, הבין כי הנאשם ממשיך למכור סחורה במזומנים ללא ידיעתו וללא ידיעת שי.

עוד העיד כי שמע לראשונה בעימות עם הנאשם (ת/14) את גרסת הנאשם לפיה סיפק את הרדיאטור לאיציק. מאחר ובעימות לא הוצגו לו כל החשבוניות והמקומות שהנאשם היה צריך לנסוע אליהם ביום 29.2.12, אמר בעימות שהוא רוצה לבדוק אם הייתה הזמנה לאיציק וזאת על מנת שלא להאשים את הנאשם לשווא. בנוסף העיד, כי דיבר עם איציק כדי לברר את גרסת הנאשם ולאחר שאיציק הכחיש שקנה מהנאשם, עדכן את החוקר שביקש ממנו לא להתערב בחקירה. כן העיד כי הוא זה שהנפיק את החשבוניות ותעודות המשלוח של פעילות הנאשם ביחס ללקוחות שהיה צריך להגיע אליהם ביום 29.2.12 והוא זה ששחזר אותן לאחר העימות עם הנאשם (ת/18) ושעלה מת/18 שאין תיעוד לכך שהרדיאטור היה אמור להגיע לאיציק. כן אישר שהיו מקרים שהנאשם סיפק סחורה לאיציק במזומן והנפיק קבלות ידניות.

ת/30 - הודעת הנאשם באזהרה מיום 31.5.12:

בת/30 השיב הנאשם כי מסר לניקולאי חלק רכב בשביל איציק מחי. נצר סירני וקיבל ממנו כסף בעבור החלק ואינו יודע מדוע ניקולאי מכחיש זאת. כאשר עומת עם דבריו של איציק במשטרה אשר הכחיש שקנה ממנו במזומן ושהוא ש מכיר את ניקולאי ושלקח ממנו את החלק, השיב: "אני כבר לא יודע את זה. אני קיבלתי

מניקולאי את הכסף תמורת החלק, איפה זה נעלם משם אני לא יודע" (עמ'2 שורות 7-8).

עדות הנאשם בבית משפט:

הנאשם העיד כי העביר ביום 29.2.12 לניקולאי את הרדיאטור וצלצל לאיציק והודיע לו שיאסוף את הרדיאטור מניקולאי. עוד העיד, כי לא שלשל לכיסו את הכסף שקיבל מניקולאי אלא העביר את הכסף לחברה.

בחקירתו הנגדית השיב כי איציק שיקר לבקשת יאיר. עוד השיב כי קיימת היכרות בין ניקולאי לאיציק ומדובר: "לא היכרות של רמה חברית או יום יומית". בנוסף השיב כי החוקר התבלבל ושהוא אמר את שמו של ניקולאי עוד בחקירתו הראשונה.

ד. הכרעה

1. מעדות ניקולאי שלא נסתרה עולה כי נתן לנאשם 300 ₪ בגין הרדיאטור שהנאשם ביקש ממנו לקבל עבור אדם אחר ושלא קיבל חשבונית מהנאשם עבור הרדיאטור, אין לו קשר למוסך ח.י. נצר סירני ושאינו מכיר אנשים שקשורים למוסך ח.י. נצר סירני. מעדותו של איציק עולה כי אינו מכיר את ניקולאי ומעולם לא קיבל סחורה מהנאשם, שלא בעצמו, או באמצעות ילדיו הבגירים אשר קיבלו סחורה רק בבית.

אני מאמינה לאיציק, כי הנאשם לא סיפק לו את הרדיאטור באמצעות ניקולאי ושאינו מכיר את ניקולאי, עדות אשר נתמכת בעדותו של ניקולאי שהעיד כי אינו מכיר אישית את איציק או כל אדם אחר ממוסך נצר ח.י. נצר סירני, כשלא מצאתי שיש לאיציק או לניקולאי מניע כל שהוא להעיד כנגד הנאשם.

2. עוד מצאתי, כי עדויות איציק וניקולאי נתמכות בעדות יאיר אשר העיד כי לא מצא בחשבוניות ששחזר על פעילות הנאשם ביום 29.2.12 (ת/18), תיעוד על הרדיאטור שסופק לאיציק. מצאתי את עדות יאיר אמינה לאור העובדה שאמר בעימות עם הנאשם שיבדוק עם איציק את גרסת הנאשם, עובדה המצביעה שלא השחיר את הנאשם ולא העליל על הנאשם כי גנב את הרדיאטור מבלי לבדוק את גרסתו. עוד מצאתי כי פנייתו של יאיר לאיציק לאחר העימות עם הנאשם (ת/14) נעשתה בתום לב ושלא על מנת לשבש חקירה. הראיה לכך שדיווח לחוקר על שיחתו עם איציק ולאחר שהחוקר ביקש ממנו שלא לפנות לאיציק בשנית לא עולה מהראיות שהובאו בפניי כי פנה שוב לאיציק בעניין הרדיאטור.

3. לא מצאתי ליתן אמון בטענת הנאשם לפיה סיפק לניקולאי את הרדיאטור בהוראת יאיר והעביר את הכסף שקיבל בתמורה לחברה ולפיכך לא גנב מהחברה את הרדיאטור. אני קובעת כי לא ניתן ליתן אמון בנאשם אשר מסר גרסאות סותרות במשטרה ובבית המשפט למי מסר את הרדיאטור: בהודעה הראשונה (ת/29) השיב שמסר את הרדיאטור לאיציק. בעימות עם יאיר (ת/14) אמר שמסר את הרדיאטור לניקולאי לבקשת איציק ובבית המשפט העיד כי הוא התקשר לאיציק וביקש ממנו לאסוף את הרדיאטור מניקולאי.

4. לפיכך, לאור קביעתי כי אני נותנת אמון בעדות איציק לפיה לא קיבל את הרדיאטור מהנאשם באמצעות ניקולאי, עדות הנתמכת הן בעדות ניקולאי והן בחשבוניות (ת/18) מהן עולה כי אין תיעוד בחשבוניות כי

סופק רדיאטור ביום 29.2.12 לאיזיק, אני קובעת כי המאשימה הוכיחה מעבר לכל ספק כי הנאשם גנב את הרדיאטור מהחברה וקיבל בגין הרדיאטור 300 ₪. מאחר וערך הגניבה נמוך מ-1,000 ₪, אני קובעת כי המאשימה לא הוכיחה מעבר לכל ספק כי הנאשם ביצע עבירה של גניבה בידי עובד והוכיחה כי הנאשם ביצע עבירה של גניבה סתם, עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, עבירה עליה התגונן הנאשם, שכן בכתב האישום יוחסה לו עבירה של גניבה בידי עובד.

8. **האם הוכיחה המאשימה מעבר לכל ספק כי עובר לחודש מרץ 2012 במוסך גווילי זייף הנאשם את חשבוניות מס 1 בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות?**

א. ב"כ המאשימה ציינה בסיכומיה כי המאשימה לא הוכיחה מעבר לכל ספק כי הנאשם ביצע עבירה של גניבה בידי עובד, ביחס לגניבת המוצרים אשר נטען לגביהם בכתב האישום כי הנאשם הזמין את המוצרים עבור מוסך גווילי וגנב אותם מהחברה. ב"כ המאשימה טענה בסיכומיה כי המאשימה הוכיחה מעבר לכל ספק כי הנאשם זייף את חשבוניות מס 1, בכוונה לקבל באמצעותם דבר.

לטענתה, הנאשם הודה כי חתם בשם מורשי החתימה במוסך גווילי כשמעדות ישראל גווילי (להלן: "גווילי"), הבעלים של מוסך גווילי, עולה כי לא הרשה לנאשם לחתום בשם אף אחד. עוד טענה כי חתימת הנאשם על חשבוניות מס 1 אפשרה לחברה לקבל כספים ממוסך גווילי ובנסיבות אלו הוכיחה המאשימה את הנדרש להוכחת סעיף 418 סייפא לחוק העונשין.

ההגנה טענה בסיכומיה כי המאשימה לא הוכיחה כי הנאשם זייף את חשבוניות מס 1, שכן לא הוכיחה כי הנאשם חתם ללא סמכות על חשבוניות מס 1. עוד טענה כי העד גווילי משקר. כן טענה כי בהתאם לפסיקה בעבירת זיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר נדרשת כוונה מיוחדת, אשר יש ליתן לה ביטוי בעובדות כתב האישום. המאשימה לא נתנה ביטוי בכתב האישום לכוונה המיוחדת אותה היא מייחסת לנאשם בסיכומיה ויש לזכות את הנאשם מעבירת זיוף.

ב. **סקירת ראיות רלבנטיות:**

עדות עד תביעה גווילי:

העד העיד כי הוא בן 85, בעליו של מכון רישוי ושל מוסך גווילי ומעסיק כ-20 עובדים. עוד העיד, כי הנאשם סיפק סחורה מטעם החברה למוסך גווילי כסוכן מכירות וסבר לאורך השנים שעבד עם הנאשם, אשר עבד כסוכן מכירות של החברה, כי הנאשם הוא בן של מכריו. זאת לאחר שבעת שהחל הנאשם לעבוד עם מוסך גווילי, העד שאל את הנאשם אם הוא בנם של מכריו ושהנאשם השיב בחיוב ולפיכך התייחס לנאשם כאל בנו והנאשם נהנה מאמונו. הנאשם, שידע כי העד חושב שהוא בנם של מכריו, רימה אותו וניצל את האמון שנתן בו העד והיה מזמין על דעת עצמו סחורה מהחברה למוסך גווילי ומספק ומכניס את הסחורה שהזמין למוסך גווילי. העד היה חותם על שיקים לחברה בסכומים של עשרות אלפי שקלים וזאת מבלי לבדקם ומבלי לבדוק שהסחורה התקבלה. בנוסף העיד, כי אחד מילדיו של בעל החברה הגיע למוסך גווילי, הציג לעד אסופת חשבוניות (ת/23) ומדובר בחשבוניות שהעד לא חתם עליהם ושלא נתן רשות לנאשם לחתום עליהם. כן העיד שאינו יודע אם קיבל את הסחורה נשוא החשבוניות (ת/23) ושהוא ובנו יגאל שעובד כמנהל מכון הרישוי חתמו על מסמך (ת/20), מסמך שהכין הבן של בעל החברה שהגיע למוסך גווילי, הקריא לעד את

ת/20, שכן העד אינו יודע לכתוב ויודע לקרוא. עוד העיד כי המסמך ת/22 זו דוגמת חתימה שלו שחתם לבקשת הבן של בעל החברה שהגיע לאחים גווילי.

ת/20:

ב-ת/20 - הנושא תאריך 14.3.12 נכתב בכתב יד כי יגאל גווילי וגווילי מצהירים כי הסחורה נשוא חשבוניות שהוצגו להם לא התקבלה אצלם והחתימה אינה של בעלי החברה או עובדי החברה ושהנאשם ניצל את אמונם ופגע בהם קשות ושמעולם לא ביצעו עסקאות במזומן.

מעיון בחשבוניות ת/23 עולה כי מדובר בחשבוניות הזהות לחשבוניות שהוצגו ליגאל וישראל גווילי.

עדות שי:

שי העיד כי לאחר שאביו הביא לידיעתו את הסרטון מיום 29.2.12 ואת ממצאי משרד החקירות ולאחר שנערך לנאשם שימוע, נפגש עם לקוחות החברה על מנת לקבל מהם מידע, שכן חלק מהלקוחות של החברה סירבו לשלם בגין חובות שהצטברו להם לחברה. העד העיד כי לא נפגש עם לקוחות לקבל מידע אודות פעילות הנאשם לפני שהנאשם פוטר, משום שלא רצה לעורר ענין בעת שהנאשם עבד בחברה. לבקשת חוקר המשטרה העלה על הכתב את מה ששמע מהלקוחות אודות הנאשם (ת/19). בין הלקוחות שביקר היה מוסך גווילי, שם פגש את גווילי ואת בנו יגאל. גווילי טען בפניו כי החשבוניות שהעד הציג לו (ת/23) לא נחתמו על ידו וכך גם טען יגאל בנו. עוד העיד, כי הוא זה שניסח את ת/20 שכן הוא זה שהגיע למוסך גווילי בדרישה לתשלום חוב והעלה את תגובתם בכתב יד (ת/20) כשאת ת/20 הדפיסו משום שכתב היד לא היה ברור (ת/21) כדי שניתן יהיה לתת לזה ביטוי בספרים של החברה.

ת/29- הודעת הנאשם באזהרה מיום 13.5.12:

בת/29 השיב הנאשם כי לא רצה להביך את גווילי שהוא אדם מבוגר ולכן אישר לו שהוא בן של חבר שלו על אף שידע שזה לא נכון. עוד השיב, כי גווילי וילדיו היו מזמינים סחורה בטלפון ממנו או מהחברה, הנאשם סיפק להם את הסחורה והם היו שמים בכיס את החשבוניות שהיה נותן להם או מכבסים אותם וכך נעלמו חשבוניות. הנאשם הכחיש כי מוסך גווילי לא קיבלו את הסחורה נשוא החשבוניות, הכחיש כי חתם על החשבוניות בשמם והוסיף: "כל מי שהיה שם היה חותם לי ילד שלו נכד שלו היה חותם לי" (עמ' 4 שורות 108-109).

ת/25 - עימות בין גווילי לנאשם מיום 16.5.12:

בת/25 סיפר גווילי כי חשב שהנאשם בן של מכריו ונתן בו אמון. החתימה שלו על גבי החשבוניות זויפה ושארף עובד לא היה חותם על החשבוניות בשם שלו או בשם של בנו יגאל ושלא בדק אם הסחורה נשוא החשבוניות סופקה. הנאשם השיב כי לא רצה להביך את גווילי ולכן כשגווילי שאל אותו אם הוא בן של מכריו השיב בחיוב. עוד השיב: "הוא כבר אמר שהייתי שם עם אמון וכמו בן בית ולפעמים הייתי רואה שכולם עובדים והייתי מקשקש אני על החתימה, כי כולם עובדים והמכון מפוצץ ויש לי לחץ בעבודה שלי של זמן, הכל היה בקטע של אמון זה לא היה משהו חד פעמי היו הרבה

פעמים כאלה..." (עמ' 2 שורות 33-30). כנשאל מדוע בחקירה ענה אחרת, השיב כי ענה מתוך לחץ. לאחר שהוצגו לנאשם חשבוניות (ת/23) השיב שחתם עליהם במקום יגאל, בנו של גוילי ובמקום שושי מנהל המוסך כי מיהר ללקוחות אחרים ושענה כך גם בחקירה, כשהוצגה לו תשובתו בחקירה (ת/29), השיב שלא נשאל מי חתם על החשבוניות. כן השיב שכל הסחורה נשוא החשבוניות סופקה למוסך גוילי ולא לאחרים.

עדות הנאשם:

הנאשם העיד כי סיפק סחורה לאחים גוילי והיה מוריד להם את הסחורה במוסך בנוכחות אחד מעובדיו או בניו של גוילי וקשקש על החשבוניות בנוכחותם. עוד העיד כי סיפק לאחים גוילי את כל הסחורה בגינה הוצאו החשבוניות.

בחקירה נגדית השיב שלא שיקר לגוילי לגבי זהות הוריו, אלה נתן לו להרגיש שמכרו של גוילי הוא אביו, כדי שגוילי "יהיה מבסוט". עוד השיב, שקשקש חתימה על גבי החשבוניות (ת/23) בנוכחות מורשי החתימה ובשל כך שידיהם היו מלוכלכות או שהיו עסוקים. כשנשאל אם ביקש רשות מיגאל או משושי לקשקש את חתימתם השיב: "הם היו לידי" (עמ' 265 לפרוטוקול ש' 27) ושגוילי משקר. עוד השיב: "כל הלקוחות גם גוילי וגם נאסר שהורדתי להם את הסחורה תמיד הייתי מקשקש כאשר נוכח לידי בעל העסק או עובד בעל העסק תמיד הייתי חותם לידם" (עמ' 266 לפרוטוקול שורות 22-21).

ג. הכרעה:

1. בסעיף 414 לחוק העונשין מוגדר "זיוף" כאחת מהחלופות:

(1) עשיית מסמך הנחזה להיות את אשר איננו, והוא עשוי להטעות;

(2) שינוי מסמך - לרבות הוספת פרט או השמטת פרט - בכוונה לרמות, או ללא סמכות כדין ובאופן הנחזה כאילו נעשה השינוי בסמכות כדין;

(3) חתימת מסמך בשם פלוני ללא סמכות כדין, או בשם מדומה, באופן העשוי להיחזות כאילו נחתם המסמך בידי פלוני;"

כתב האישום מייחס לנאשם כי חתם על חשבוניות מס 1 בשם מוסך גוילי ללא סמכות כדין, באופן העשוי להיחזות כאילו אחד מבעלי מוסך גוילי או מעובדיו חתם עליהן, בכוונה לקבל את המוצרים לידי. מהנטען בכתב האישום, עולה כי המאשימה מייחסת לנאשם את החלופה השלישית לזיוף, הקבועה בסעיף 414(3) לחוק העונשין.

המלומד יעקב קדמי בספרו **על הדין בפלילים** מהדורה מעודכנת תשס"ו-2005 חלק שני (להלן: "**על הדין בפלילים**") (עמ' 904-905) כתב ביחס לסעיף 414(3) לחוק העונשין כדלקמן:

"המדובר ב"חתימה" -כשלעצמה -על גבי מסמך... וזו חייבת להיות חתימה המתיימרת להיות חתימתו של "פלוני" קיים... ללא סמכות כדין - המדובר במי שבפועל הלכה למעשה, לא היה מורשה לחתום בשם פלוני... באופן העשוי להיחזות כאילו נחתם המסמך בידי פלוני... הדעה הרווחת שהמדובר כאן במאפיין של מעשה החתימה, הנבחן במבחן אובייקטיבי של האדם הסביר והשאלה היא: אם אדם סביר היה טועה להאמין עמוד 21

שהחתימה הינה חתימתו של מי שהוא "מתחזה" (מתיימרת) להיות"

2. בסעיף 418 לחוק העונשין נקבעו 3 חלופות לעבירת הזיוף:

"המזייף מסמך, דינו - מאסר שנה; זייף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר, דינו - מאסר שלוש שנים; ואם נעברה העבירה בנסיבות מחמירות, דינו - מאסר חמש שנים"

חלופת הרישא: עניינהעבירה של זיוף סתם. על מנת להוכיח ביצוע עבירה לפי סעיף 418 רישא, די בהוכחת היסודות הקבועים באחת החלופות בסעיף 414 לחוק העונשין, כשביחס ליסוד הנפשי נדרשת המאשימה להוכיח מודעות "לטיב המעשה", דהיינו לחתימת המסמך בשם פלוני ולקיום הנסיבה ללא סמכות כדין.

חלופת האמצע: עניינה עבירה של זיוף בכוונה "לקבל דבר" באמצעות הזיוף כשלפי סעיף 438 לחוק העונשין המגדיר "דבר" - ניתן להרשיע בעבירה של זיוף גם כשבכוונת המזייף לקבל באמצעות הזיוף, דבר שבביל אחר.

מאחר ומדובר בעבירה התנהגותית של"כוונה" כעולה מלשון הסעיף, על המאשימה להוכיח את היסוד הנפשי כי עשיית מעשה הזיוף נעשתה "במטרה" או "בכוונה" לקבל "דבר" באמצעות הזיוף.

המלומד קדמי כתב בספרו על הדין בפלילים כי "יש ליתן "לכוונה" זו ביטוי בעובדות שבכתב האישום ולהוכיחה בשלב הכרעת הדין ואין להתייחס אליה כאל גורם מחמיר גרידא, שאפשר שמקומו בשלב גזר הדין בלבד" (שם עמ' 911-912).

חלופת הסייפא: עניינה עבירה של זיוף "בנסיבות מחמירות". לצורך הוכחת הנסיבות המחמירות יש להוכיח קיומה של "נסיבה חיצונית" של עשיית המעשה ב"נסיבות מחמירות", כשהיסוד הנפשי הנדרש הוא של כוונה לגרום לתוצאה כפי שנובעת מהתנהגות הנאשם כעולה מתוך מסכת הראיות בכללותה. בפסיקה נקבע כי נסיבות מחמירות מתקיימות מקום בו הוכח כי מעשי הזיוף נעשו על ידי הנאשם בתחכום רב, באופן שיטתי ומתוכנן וכשהיקף העבירה כמו גם ממדיה הינו רחב. הנסיבות המחמירות יכולות אף לבוא לידי ביטוי בריבוי עבירות ובסכום שהתקבל כתוצאה מהזיוף.

יפים לענין זה דברי כב' הש' שהם בת.פ. (ת"א) 40013-05 מדינת ישראל נ' יהושע שלוש (13.9.11): "מעשי הזיוף והמרמה נעשו בנסיבות מחמירות, הנעוצות בתחכום, בהיקפם ובממדיהם, וכן בהיותם פרי מאמץ מתוכנן, שיטתי וממושך".

בנוסף ראה את דברי כב' הש' גל בת.פ. 1071/01 (י-ם) מדינת ישראל נ' יעקב רבינוביץ (5.11.07).

3. מהראיות שנסקרו לעיל, עולה כי הנאשם הודה בעימות (ת/25) כי חתם על החשבוניות (ת/23) במקום יגאל ובמקום שושי מנהל המוסך. מעדות גוילי ומ-ת/20 עולה כי מעולם לא נתן לנאשם רשות לחתום בשם החברה. מצאתי ליתן אמון בעדות גוילי, שהינו בעליו של מוסך גוילי, שלא נסתרה. התרשמתי כי העד גוילי על אף שהתאכזב מהנאשם שלא העמיד אותו על טעותו, כאשר חשב שהוא בנו של מכריו, לא ניסה להעצים את מעשיו של הנאשם, לדוגמא העיד כי אינו יודע אם סופקה הסחורה למוסך גוילי נשוא החשבוניות (ת/23). עוד אני קובעת כי מ-ת/23 עולה כי החתימות אותן חתם הנאשם ללא סמכות כדין, נחתמו כך שאדם סביר היה טועה להאמין שהחתימות הינן חתימתו של מי שהחתימה

מתימרת להיות. בנוסף אני קובעת כי המאשימה הוכיחה את היסוד הנפשי הנדרש לביצוע עבירת זיוף לפי סעיף 418 רישא, שעניינו מודעות לכך שהנאשם עשה מסמך הנחזה להיות את שאינו.

4. אני דוחה את עתירת המאשימה להרשיע את הנאשם בביצוע עבירה של זיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר.

טענת המאשימה בסיכומיה כי הנאשם זייף את חשבוניות מס 1 כדי שהחברה תקבל כספים מגווילי, הועלתה לראשונה בסיכומים. מאחר ובכתב האישום יחסה המאשימה לנאשם כי זייף את חשבוניות מס 1 במטרה לגנוב מהחברה פריטים וחלפים (ראה סעיף 16 לכתב האישום), מצאתי כי לנאשם לא ניתנה זכות להתגונן מפני טענת המאשימה שהועלתה לראשונה בסיכומים ולפיכך לא מצאתי להיעתר לעתירת המאשימה להרשיע את הנאשם בביצוע עבירה של זיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר.

5. לפיכך ומאחר והנאשם התגונן בפני טענת המאשימה כי ביצע עבירת זיוף, ובהמשך לקביעותי דלעיל, אני קובעת כי המאשימה הוכיחה מעבר לכל ספק כי הנאשם זייף את חשבוניות מס 1, עבירה לפי סעיף 418 רישא לחוק העונשין.

9. האם הוכיחה המאשימה כי במספר מועדים עובר לחודש פברואר 2012 נטל הנאשם מהמחסן את החלפים, בכוונה לשלול אותם מן החברה שלילת קבע, בטענה כי קיבל הזמנה ממוסך נאסר והאם הוכיחה המאשימה כי הנאשם זייף את חשבוניות מס 2, בכך שחתם על גבי חשבוניות מס 2 כאילו אחד מבעלי מוסך נאסר או אחד מעובדיו והעביר את חשבוניות מס 2 לחברה, בכוונה לקבל את החלפים לידי ולשלול אותן מהחברה שלילת קבע?

א. בתמצית אציין, כי המאשימה טענה בסיכומיה כי הוכיחה מעדות נאסר עקליק, עדות שי, כלל הראיות בתיק ושקרי הנאשם, מעבר לכל ספק כי הנאשם ביצע עבירות של גניבה בידי עובד וזיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בכך שגנב חלפים וזייף את חשבוניות מס 2 במטרה לקבל את החלפים לידי. עוד טענה כי סתירות נאסר עקליק בעדותו אינן מהותיות ועדותו מתיישבת עם עדותו של שי, עם כלל הראיות בתיק.

ההגנה טענה בסיכומיה, כי המאשימה לא הוכיחה את ביצוע העבירות הנ"ל ע"י הנאשם וטענה כי נאסר עקליק שיקר בעדותו ושעדו מלאה בסתירות. כן טענה כי שי שיקר בעדותו וכן כלשונה: "יצר" את התצהירים של נאסר ושל גווילי ושעדו אינה סבירה.

ב. סקירת ראיות רלבנטיות להכרעה:

עדות עד תביעה מר נאסר עקליק: (להלן: "נאסר")

העד העיד כי הוא בעל עסק לחלקי חילוף בירושלים ונהג לקנות סחורה מהחברה כל חודש בסכומים שבין 1,000 ₪ ל-4,000 ₪, כשהנאשם היה זה שסיפק לו את הסחורה מהחברה. עוד העיד, כי חסרו לו מספר פעמים חשבוניות וכשפנה לנאשם לאחר שלא קיבל ממנו חשבוניות ונדרש לחתום על שיקים, הנאשם השיב לו כי יביא לו העתקי חשבוניות, אולם הנאשם לא עשה כן. לאחר שנתיים לערך, שאל בחברה על הנאשם ונאמר לו כי הנאשם פוטר מאחר ומכר סחורה מבלי להודיע לחברה ושהחברה הפעילה כנגד הנאשם חוקר פרטי.

העד שאל את אחיו בילאל שעובד בחנותו ונמצא בחנות בעת שהוא נעדר ממנה אם קיבל את החשבוניות החסרות מהנאשם ובילאל השיב בשלילה. העד פנה לחברה וביקש לבדוק חשבוניות שנתיים לאחור. לבקשתו, החברה הוציאה לו חשבוניות שנתיים אחורה, העד בדק את החשבוניות ומצא שיצאו על שמו חשבוניות בגין סחורה שלא הזמין ולא קיבל מהחברה, שכן בחשבוניות נכתב שסופקו לו אגוזים ורדיאטורים מהסוג שהעד אינו עובד איתם. עוד העיד, כי מבדיקת החשבוניות שנתיים אחורה מצא כי מדובר בסחורה שלא סופקה לו בשווי של 8,500 ₪.

בנוסף העיד, כי 3 החשבוניות (ת/27) הוצאו על שם העסק שלו אולם מדובר בסחורה שלא קיבל וכי החתימה על גבי החשבוניות הנ"ל אינה שלו וכלשונו: "אף פעם אני לא כותב את השם שלי, רק חתימה" (עמ' 182 לפרוטוקול שורה 27). כן העיד, כי מעולם לא קיבל את החשבוניות (ת/27).

העד הודיע לחברה שלא קיבל את הסחורה המפורטת בחשבוניות (ת/27) והחברה שלחה לו מסמך עליו חתם כש-ת/28 הינו העתק לא חתום של המכתב שהחברה שלחה לו ועליו חתם ושהמכתב נשלח אליו מהחברה, לאחר שאמר להם שלא קיבל סחורה והוא חתם עליו.

עוד העיד, כי החלפים המפורטים בחשבוניות (ת/27) לא נמסרו לעובד שלו כטענת הנאשם, שכן אחיו אשר עבד בחנות בוואדי ג'וז, היה מעדכן אותו איזה סחורה נכנסה לחנות בשעות שהעד לא היה בחנות. כן העיד שהוא זה שסידר את הסחורה במדפים בחנות ושסחורה מהחברה לא הגיעה לחנות בבעלותו במישור אדומים, כי באותה תקופה לא קנה מהחברה סחורה לחנות במישור אדומים.

בחקירתו הנגדית השיב כי שילם לחברה עבור הסחורה שלא קיבל נשוא החשבוניות (ת/27) ובהמשך התקזז עם החברה כי מדובר בסחורה שלא קיבל. עוד השיב כי יקי הסוכן של החברה שהחליף את הנאשם עדכן אותו על פיטורי הנאשם כשבהמשך העד ביקש מהחברה לבדוק חשבוניות שנתיים אחורה. עוד השיב, כי הביא למשטרה חשבוניות נוספות בגין סחורה שלא קיבל אבל המשטרה לא לקחה אותם. הסכום בחשבוניות שלא התקבלה בגין סחורה לא עלה על 600 ₪, כדי שלא יבחין שהסחורה לא סופקה ע"י הנאשם. כיום לא עובד עם החברה, שכן החנות בוואדי ג'וז הוסבה למסעדה והחברה לא הייתה מעוניינת לספק סחורה לחנות במישור אדומים. עוד השיב, כי יודע בוודאות שאחיו בילאל לא העלים סחורה מהחנות בוואדי ג'וז ושלא הייתה לו בעיה כספית לשלם לחברה עבור חובותיו, עובדה שעם יתר 25 הספקים שהוא עובד לא היו לו בעיות וחובות. העד השיב כי לא כתב את המכתב הזה ל-ת/28 תמורת כסף שקיבל מהחברה ושהתקזז עם החברה על סחורה שלא סופקה לו ושילם על סחורה שסופקה לו, כשאינו זוכר מה סכום הקיזוז ומה הסכום ששילם לחברה ולא היה טורח להגיע לבית משפט פעמיים למתן עדות כנגד הנאשם ולהפסיד עבודה, זמן ולשלם דלק על מנת לקבל כספים שלא כדין מהחברה.

ת/28- מכתב מיום 10.5.12 שכותרתו: "הנדון: הצהרה בעניין דרישת חוב":

ב-ת/28 נכתב כי מר נאסר עקליק מצהיר כי הסחורה בגין החשבוניות (ת/27) אשר כביכול סופקה ע"י הנאשם כשערכה הכספי הוא 1,601 ₪, לא התקבלה ולפיכך אינו משלם תמורתן.

עדות שי:

שי העיד כי לאחר שלקוחות החברה שמעו על אי תקינות עבודתו של הנאשם, הם התקשרו לחברה ולא רצו לשלם לחברה. עוד העיד כי הוא כתב את ת/28 ולא ראה את נאסר חותם על המכתב.

ת/29 - הודעת הנאשם באזהרה מיום 13.5.12:

בת/29 כשנשאל הנאשם מה הסברו לכך שנאסר טוען שחויב על ידו בחשבוניות על סך 1,600 ש"ח בגין סחורה שלא קיבל, השיב: "הוא דיבר איתי ביום שלישי האחרון אמרתי לו שהבחור שלו במוסך בירושלים קיבל את זה והוא אמר שיבדוק את זה" (עמ' 4 שורות 112-113).

ת/24 - עימות בין הנאשם לשי:

הנאשם השיב ביחס לטענת נאסר לפיה לא קיבל סחורה שחויב עליה, כי אינו זוכר ושכל מה שקיבל מהחברה העביר לנאסר ושכל הבלגאן היה בחברה. עוד השיב: "דיברתי עם נאסר שאמר לי מצאתי את הסחורה בואדי ג'וז אני הבאתי את זה לנאסר בואדי ג'וז בחנות שלו העובד שלו קיבל את זה" (עמ' 3 שורות 49-52). כן אמר כי דיבר עם נאסר ונאסר יאשר גרסתו. כשנשאל לתגובתו להודעת נאסר שלא קיבל ממנו סחורה וחשבוניות השיב: "תשאל את אפל אני הייתי משנע הכל אצלו תשאל את נאסר ואת אפל איפה זה אני סיפקתי הכל" (עמ' 3 שורות 57-58) וכשנשאל: "אז מה נאסר משקר בעדותו במשטרה?", השיב: "לא אין לי מושג איפה הסחורה זזה" (שם שורות 59-60). לשאלת החוקר מה ידוע לו ביחס למוסך נאסר, השיב שי: "היה חשבונית שהוא סירב לשלם כי לא קיבל את הסחורה. זה היה בשגרה של הגביה דרשנו תשלום והוא טען שהסכום לא תואם את החוב שלו ואמר שהסחורה הזו לא הוזמנה על ידו". (שם שורות 62-64). עוד השיב, כי היו חשבוניות שנאסר סירב לשלם כשטען שלא קיבל את הסחורה ואינו מתעסק במוצרים נשוא החשבוניות.

עדות הנאשם:

בחקירה ראשית טען כי המיוחס לו בכתב האישום שזייף חשבוניות מס 2 ולקח סחורה שלא סופקה לנאסר הינה טענה שקרית ושהחברה נתנה לו להעביר לנאסר חשבונית אשר נאסר קיבל אותה בחנות שלו בירושלים.

בחקירתו הנגדית השיב ביחס לחתימות על גבי חשבוניות (ת/27): "זה קשקוש שאני חתמתי בשם נאסר הוא היה נוכח לידי... כל הלקוחות גם גילי וגם נאסר שהורדתי להם את הסחורה תמיד הייתי מקשקש כאשר נוכח לידי בעל העסק או עובד בעל העסק תמיד הייתי חותם לידם". כשנשאל האם נאסר אמר לו שזה בסדר לחתום בשמו? השיב: "לא. לא ראיתי התנגדותם הם ראו הם נכחו לידי" (עמ' 266 לפרוטוקול שורות 17-24). כשעומת עם דבריו בעימות עם שי (ת/24) לפיהם את החלפים נשוא החשבוניות (ת/27) מסר לעובד של נאסר בואדי ג'וז, השיב: "נכון". כשנשאל "איך אתה אומר עכשיו שנאסר עמד לידך?", השיב: "אם רשום שם נאסר אז נאסר היה לידי. קשקשתי לידו בנוכחותו" (שם שורות 27-29) כשנשאל אם מה שאמר במשטרה לא נכון, השיב שאינו יודע.

ג. הכרעה

1. לאחר שבחנתי היטב את עדות נאסר, שהינה עדות יחידה, מצאתי כי עדותו מהימנה כשלא מצאתי סתירות מהותיות בחקירתו הראשית ובחקירתו הנגדית. העד העיד ולא סתר עצמו כי סוג החלפים בגינם הוצאו החשבוניות (ת/27) אינו תואם לסוג החלפים אשר איתם עבד בתקופה הרלבנטית. עוד העיד, כי לא חתם על החשבוניות (ת/27) וכן שסירב לשלם לחברה על החלפים שלא סופקו לו, כשעדונו כי סירב לשלם עבור חלפים נשוא החשבוניות (ת/27) נתמכת בדברי שי בעימות עם הנאשם (ת/24).

ערה אני לסתירות בעדות נאסר, לדוגמה האם שילם בגין החלפים נשוא ת/27 שלא קיבל, כשבהמשך התקזז עם החברה או שכלל לא שילם בגין החשבוניות ת/27 והתחשבן והתקזז עם החברה, אולם לטעמי מדובר בסתירות שאינן מהותיות.

עוד מצאתי כי לנאסר לא היה מניע להעליל על הנאשם, או מניע לסייע לחברה אשר בעת מתן עדותו לא היה עמה בקשרים עסקיים. מנגד, הנאשם אשר טען בעדותו כי נאסר משקר, מסר לראשונה בעדותו בבית המשפט כי קשקש על החשבוניות בנוכחות נאסר, אשר לא התנגד לכך שיקשקש על החשבוניות, גרסה שכלל לא אומתה עם נאסר ואינה מתיישבת עם גרסתו בעימות עם שי (ת/25) לפיה סיפק את הסחורה לעובד של נאסר בחנות בוואדי ג'ז.

לפיכך מצאתי להעדיף את עדות נאסר לפיה לא קיבל את החלפים נשוא החשבוניות (ת/27) ולא חתם על החשבוניות, על פני גרסת הנאשם לפיה נאסר משקר, כשאני סבורה כי גרסתו הכבושה של הנאשם כי קשקש על החשבוניות מחזקת את עדות נאסר.

2. לאור עדות נאסר כי לא קיבל את החלפים נשוא החשבוניות ת/27, אני קובעת כי הוכח מעבר לכל ספק כי הנאשם גנב את החלפים נשוא החשבוניות מס 2 מהחברה. עוד אני קובעת כי הוכח שהנאשם זייף את החשבוניות ת/27 כדי לקבל לידיו את החלפים שגנב. הנאשם העיד כאמור כי קשקש על החשבוניות (ת/27), נאסר העיד כי לא חתם על החשבוניות ולא הרשה לנאשם לחתום בשמו. מעיון ב-ת/27 עולה כי על החשבוניות חתימות המתיימרות להיות חתימתו של נאסר. יתרה מזאת, ב-ת/27 א מופיע בכתב יד השם נאסר בשדה החתימה, כשהוכח מעדות נאסר שהנאשם לא היה מורשה לחתום בשמו. בנסיבות אלו, אני קובעת כי אדם סביר היה טועה להאמין שהחתימות על גבי ת/27 הן של נאסר.

3. עוד מצאתי, כי לא הוכח כי הנאשם פעל בתחכום, בשיטתיות ובהיקף גבוה, לפיכך לא הוכחה המאשימה כי הנאשם זייף מסמך בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 418 סייפא לחוק העונשין והוכחה כי הנאשם זייף את החשבוניות (ת/27) בכוונה לקבל דבר, עבירה לפי סעיף 418 אמצע לחוק העונשין וכן הוכחה כי הנאשם גנב מהחברה חלפים בשווי של 1,601 ש"ח.

10 א. בתמצית אציין כי ההגנה טענה בסיכומיה כי יש לזכות את הנאשם בשל מחדלי חקירה אשר יפורטו להלן ואשר לטענתה פגעו ביכולת הנאשם להתגונן:

· אי זימון יפים לעדות, אשר עבד בחברה בשעות בהן נצפה הנאשם לוקח סחורה מהחברה במועדים 25.11.11 ו-16.12.12 וכן ביצע לגרסת יאיר את ספירת המלאי במחסן.

· אי זימון מנהלת החשבונות של החברה אשר ערכה לגרסת יאיר את הבדיקה בנוגע לפריטים

החסרים לכאורה במחסן.

- אי זימון ר"ח של החברה, סוכנים ועובדים של החברה אשר יכלו לאשר או להכחיש את נוהלי העבודה ואופן העבודה בחברה.
 - אי הגשת מסמכים רלבנטיים לביורור האמת, דוגמת דפי הזמנות, כרסות של לקוחות וכיו"ב.
 - הגשת ת/15, ת/17 ו-ת/18 שהינן חשבוניות משוחזרות שלטענת ההגנה משקלם אפסי ואשר לא הוצגו לעדים במסגרת חקירתם במשטרה.
 - הגשת מסמכים חלקיים ולא מלאים, דוגמת נ/2.
 - הגשת דיסק (ת/2) הכולל סרטון ערוך וחתוך.
 - אי תיעוד חוקר המשטרה על כך שקיבל משלמה חומרי חקירה, דוגמת דיסק (ת/2).
 - אי סימון הצרופות שנלוו להודעת העדים, דבר שהקשה על הנאשם לנהל הגנתו.
- ב. כב' הש' הנדל כתב בע"פ 8529/11 **אטקישייב נ' מ"י** (24.5.12) באילו נסיבות יזוכה נאשם בשל מחדלי חקירה:

"השאלה היא ביסודה עניין של צדק. האם נעשה למערער עוול בכך שפעולות המשיבה הגיעו לכדי מחדל שיורד לשורש הגנת הנאשם... אין לומר כי מחדלי חקירה בהכרח יובילו לזיכוי של הנאשם. כך למשל, לא כל הימנעות מחקירה לה טוענת הסניגוריה הינה "מחדל חקירה" ולא כל מחדל חקירה גורם בהכרח ל"נזק ראיתי". לא כל נזק ראיתי ולא כל מחדל בחקירה מובילים לזיכוי. נפקותו של המחדל תלויה בנסיבות המקרה הקונקרטי, ובפרט בשאלה, האם עסקינן במחדל כה חמור, עד כי יש חשש שמא קופחה הגנתו של המערער בענייננו באופן שיתקשה להתמודד עם חומר הראיות המפליל אותו או להוכיח את גרסתו שלו. על פי אמת מידה זו, על בית המשפט להכריע מה משקל יש לתת למחדל, לא רק כשהוא עומד לעצמו, אלא גם בראיית מכלול הראיות".

עוד נקבע בפסיקה :

"... במקרים שבהם התגלו מחדלים בחקירת המשטרה - ואפילו מחדלים חמורים - אין הדבר מוביל בהכרח לזיכוי הנאשם. על בית המשפט לבחון האם בשל המחדלים האמורים עולה חשש כי קופחה הגנתו של הנאשם, כיוון שהתקשה להתמודד כראוי עם חומר הראיות העומד נגדו, או להוכיח את גרסתו שלו בחינה זו נעשית לא רק נוכח המחדל הנטען כשלעצמו, אלא בהינתן מכלול הראיות הרלבנטי... עוד נקבע בפסיקה כי התביעה איננה חייבת להציג בפני בית המשפט את "הראייה המקסימאלית", אלא את הראייה המספקת, ואם אכן הוצגו בפני בית המשפט ראיות המספיקות להרשעה - קרי כאלה המבססות את אשמת הנאשם מעבר לספק סביר - אין זה משנה האם

עמוד 27

היתה המאשימה יכולה להשיג ראייה "טובה" מזאת שהוצגה לבסוף...". (ראה דברי בית המשפט בע"פ 5019/09 חליוה נ' מ"י (20.8.13))

ג. בחנתי את המחדלים אשר לטענת ההגנה בסיכומיה מהווים מחדלי חקירה וכן את כלל טענות ההגנה ולהלן אפרט את מסקנותיי:

· מצפיה בדיסק ת/2, עיון באסופת תמונות ת/1 ות/3 ועדויות יאיר ושי, אני קובעת כי אין בת/2, ת/1, ו- ת/3 שהוגשו לבית משפט, את כל הצילומים שראה שלמה במצלמות האבטחה, דוגמת הצילום עליו העיד יאיר בה נראה הנאשם מחביא סחורה ברכב, צילום שאינו בדיסק 2 ובתמונות ת/1 ות/3. בנוסף, לא ניתן כל הסבר מדוע אחד הסרטונים בת/2 "קופץ" משעה 07:30 לשעה 07:54. לטעמי, אי הגשת כל הצילומים ממצלמות האבטחה ואי תיעוד החוקר על קבלת הדיסק והתמונות, מהווים מחדל חקירה. יחד עם זאת, מאחר והנאשם הודה הן בתשובה לכתב האישום והן בבית משפט כי לקח את הפריטים 1 ו-2 במועדים 25.11.11 ו-16.12.11, ושהעמיס את הפריטים 1 ו-2 לרכבו, אין מדובר במחדל חקירה שיש בו כדי לקפח את הגנת הנאשם.

· ביחס לחשבוניות המשוחזרות (ת/15, ת/17 ו-ת/18), סבורני שמן הראוי היה להגיש את החשבוניות המקוריות על פי כלל הראייה הטובה ביותר. יחד עם זאת, אני סבורה כי אין מדובר במחדל חקירה הפוגע בהגנת הנאשם, שכן מדובר בחשבוניות משוחזרות. בנוסף אני סבורה כי אי הצגת החשבוניות הנ"ל לנאשם בחקירותיו במשטרה מהווה מחדל חקירה. אולם מאחר ולטעמי לא נפגעה יכולת הנאשם להתגונן, שכן אין מחלוקת כי החשבוניות הנ"ל נכללו בחומר החקירה שהועבר לעיון ההגנה, לא מצאתי כי נפגעה זכותו להתגונן ושיש לזכותו בשל מחדל זה.

· מצאתי מחדל חקירה באי סימון צרופות שהוצגו לעדי התביעה ולנאשם, דוגמת תמונות שצולמו במצלמות האבטחה וחשבוניות. מאחר והחוקר תיאר בהודעות שגבה ובעימותים שנערכו את התמונות ורשם מספרי חשבוניות, לטעמי לא מדובר במחדל שפגע ביכולת הנאשם להתגונן.

· מקובלת עלי טענת ההגנה שהועבר לעיונה מסמך חלקי שכותרתו "ספירת מלאי ידנית מחודש דצמבר 2011" (נ/2). מעדויות שלמה ויאיר ומעיון ב-נ/2 אני סבורה כי לא ניתן להסיק כל מסקנה מהמסמך ולפיכך לא נתתי משקל ל-נ/2. יחד עם זאת, לטעמי לא ניתן לטעון בסיכומים כי מדובר במחדל חקירה בגינו יש לזכות את הנאשם, שכן לו הייתה ההגנה עותרת לבית המשפט להורות לחברה להמציא את דוח המלאי הסופי לשנת 2012 וכן דו"ח ממוחשב עליו העיד יאיר, הייתי נעתרת לבקשה ולא מצאתי בנסיבות אלו כי קופחה הגנת הנאשם.

· באשר לאי זימון יפים, מנהלת חשבונות של החברה, רו"ח של החברה, עובדי וסוכני החברה, ואי המצאת כרטסות וחומר חשבונאי. לא מצאתי כי מדובר במחדל חקירה שכן התביעה אינה חייבת להציג בפני בית המשפט את "הראייה המקסימאלית", אלא את "הראייה המספקת" ולו סברה ההגנה כי יש בעדים הנ"ל או במסמכים הנ"ל כדי לסייע לנאשם בהגנתו, יכלה לזמנם.

11. ההגנה טענה בסיכומיה כי יש לזכות את הנאשם, בין היתר, בשל שיבוש מהלכי חקירה ע"י עדי התביעה. אין מחלוקת כי יאיר דיבר עם איציק לפני חקירת איציק במשטרה ושי דיבר עם גווילי ונאסר והכין להם תצהירים. עובדות אלו לא נעלמו מעיני בעת שבחנתי את עדויותיהם של עדי התביעה, אולם אני סבורה כי

הן שי והן יאיר עשו זאת בתום לב. ראייה לכך שיאיר העיד כי כשהחוקר אמר לו שלא לבצע חקירות בעצמו, הפסיק לבצען וכן שי לא הסתיר את פעולות החקירה שעשה לפני עירוב המשטרה.

12. לאור כל האמור אני קובעת כי אין במחדלי החקירה ובטענות ההגנה בסיכומיה כדי להוביל לזיכוי הנאשם. לא מצאתי כי הגנתו של הנאשם קופחה וזאת בהתייחס למכלול הראיות הרלבנטיות. על פי הפסיקה, התביעה איננה חייבת להציג בפני בית המשפט את "הראייה המקסימאלית", אלא את הראייה המספקת, קרי כזו המבססת את אשמת הנאשם מעבר לספק סביר והמאשימה הוכיחה מעבר לספק סביר כי הנאשם ביצע עבירות של גניבה בידי עובד, זיוף וזיוף בכוונה לקבל דבר.

סוף דבר:

על יסוד כל האמור לעיל, אני קובעת כי המאשימה הוכיחה מעבר לכל ספק כי בהזדמנויות שונות גנב הנאשם סחורה מהחברה שהייתה מעסיקתו בתקופה הרלבנטית וזאת בהתייחס לפריטים 1 ו-2 ולחלפים נשוא חשבוניות מס 2 (ת/27). בנוסף, אני קובעת כי הנאשם גנב רדיאטור אותו סיפק לניקולאי וכן זייף את חשבוניות מס 1 וזייף את חשבוניות מס 2 בכוונה לקבל דבר מהחברה.

לפיכך, אני מרשיעה את הנאשם בעבירה של גניבה בידי עובד (ריבוי עבירות), עבירה לפי סעיף 391 לחוק העונשין, עבירת גניבה, עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, עבירת זיוף, עבירה לפי סעיף 418 רישא לחוק העונשין ועבירה של זיוף בכוונה לקבל דבר, עבירה לפי סעיף 418 אמצע לחוק העונשין כשלא מצאתי כי המאשימה הוכיחה כי הנאשם ביצע עבירה של זיוף בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 418 סייפא לחוק העונשין התשל"ז-1977.

ניתנה היום, כ"ו חשוון תשע"ח, 15 נובמבר 2017, לאחר שעיקרי תוכנה הוסברו והוקראו לצדדים, ובמעמד הצדדים.